Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI, Nr. 545 | Vineri 25 decembrie 1959 | 8 pagini 25 bani

TRĂIASCĂ REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Stăpîni pe soarta noastră

Întregul nostru popor întîmpină în aceste zile o sărbătoare scumpă — 12 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne.

La 30 Decembrie 1947, masele muncitoare, conduse de Partidul Comunist Romîn, continuînd revoluția populară începută la 23 August 1944, au răsturnat monarhia și au făurit Republica Populară Romînă, statul dictaturii proletariatului, patria celor ce muncesc de la orașe și sate, în care întreaga putere aparține clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare.

Monarhia, principal reazim al reacțiunii burghezo-moșierești, a jefuit și exploatat crunt, timp de peste 80 de ani, poporul. Regele, cel mai mare moșier și capitalist al țării, era proprietarul a peste 150.000 de hectare de pămînt și principalul acționar la peste 30 mari întreprinderi industriale și bancare. Niciodată nu va uita poporul crimele sîngeroase ale odioasei monarhii, gloanțele care au străpuns pieptul celor 11.000 de țărani în anul 1907, sîngele muncitorilor vărsat în Piața Teatrului Național, represiunile din Valea Jiului, crima în masă împotriva greviștilor de la Griviță. Niciodată nu vor uita oamenii muncii că monarhia a pregătit fascizarea țării și dezlănțuirea criminalului război antisovietic.

Instaurarea Republicii Populare Romîne a deschis calea construcției socialiste, descătușînd inițiativa creatoare a maselor populare, care în decurs de numai 12 ani, sub conducerea partidului, au înscris în istorie pagini nepieritoare de luptă avîntată pentru lichidarea stării de mizerie, sărăcie și întuneric în care au fost ținute de burghezie și moșierime în frunte cu regele.

Regimul de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului, dezvoltarea patriei noastre pe drumul socialismului sînt rezultatul unui proces istoric îndelungat, rodul luptei maselor populare pentru eliberarea socială și independență națională, pentru o viață fericită și îmbelșugată. Stat al muncitorilor și țăranilor în Republica Populară Romînă se asigură o largă democrație pentru masele celor ce muncesc. În țara noastră nu există capitaliști, bancheri, moșieri. Oamenii muncii au devenit singurii stăpîni ai bogățiilor țării, în mîinile lor se află întreaga putere de stat. Prigoana și teroarea împotriva cetățenilor de alte naționalități au dispărut o dată cu regimul burghezo-moșieresc.

Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, Romînia s-a transformat în acești ani, dintr-o țară agrară înapoiată, într-o țară cu o industrie dezvoltată și o agricultură în plin avînt.

Naționalizarea în anul 1948 a principalelor mijloace de producție din industrie și transporturi, a societăților bancare și de asigurări, transformarea lor în proprietate socialistă, bun al întregului popor, a însemnat lichidarea dominației economice a burgheziei, desființarea exploatării omului de către om în cel mai important domeniu al producției sociale, crearea sectorului economic socialist.

În acest an producția industrială a țării noastre va depăși de 4,5 ori producția anului 1938 — anul considerat cel mai „prosper" în timpul regimului burghezo-moșieresc. În anii puterii populare au fost construite 138 fabrici și uzine noi, iar alte peste 300 au fost reutilate. Numai în ultimii ani au intrat în producție Laminorul de țevi de la Roman, Blumingul de la Hunedoara, Uzina de fire și fibre sintetice de la Săvinești, Fabrica de acid sulfuric și superfosfați de la Năvodari etc. Regiuni întregi în trecut rămase mult în urmă din punct de vedere economic și cultural ca Moldova, Țara Moților, Dobrogea, Oltenia, au cunoscut în anii puterii populare o adevărată înflorire.

S-au creat ramuri de producție inexistente înainte, ca, de pildă, industriile de utilaj petrolifer, electrotehnice, de tractoare și mașini agricole, îngrășăminte chimice, coloranți, fire și fibre sintetice, mase plastice, medicamente.

Traducînd în viață sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului și de plenarele C.C. al P.M.R., muncitorii, tehnicienii și inginerii își îndreaptă eforturile spre o cît mai largă folosire a tuturor rezervelor interne existente în fiecare întreprindere, pentru aplicarea în producție a tehnicii înaintate.

Ca urmare a politicii leniniste a partidului de transformare socialistă a agriculturii, în acești ani s-a născut și s-a dezvoltat sectorul socialist al agriculturii care deține astăzi peste 70% din suprafața arabilă a țării și cuprinde circa 70% din numărul total al gospodăriilor țărănești. Țărănimea are astăzi la dispoziție peste 36.000 tractoare fizice și peste 11.000 combine, în timp ce pe vremea regimului burghezo-moșieresc lucrau în agricultură doar circa 4000 tractoare fizice, și acestea erau numai ale moșierilor și chiaburilor.

Numai între 1956—1959 partidul și guvernul au orientat spre agricultură investiții de 8,7 miliarde lei, ceea ce a dus la întărirea bazei tehnico-materiale a acesteia.

Ca urmare a progreselor realizate în lărgirea sectorului socialist, în mecanizarea agriculturii și aplicarea tot mai largă a regulilor agrotehnice înaintate, oamenii muncii de la sate obțin însemnate rezultate în sporirea producției agricole, demonstrînd în practică superioritatea agriculturii socialiste.

Traducerea în viață a sarcinilor prevăzute în planul de stat pe 1960 va da un nou avînt industriei și agriculturii noastre. După cum rezultă din Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie a.c., în 1960 țara noastră va produce 7,7 miliarde KWh energie electrică, 1,4 milioane tone minereuri de fier, 1,7 milioane tone oțel, 15.000 tractoare, 235 milioane m.p. țesături de bumbac, 525.000 tone zahăr etc. În agricultură se vor investi

(Continuare în pag. 3)

Prima consfătuire pe țară a diriginților

În zilele de 19 și 20 decembrie a.c. s-au desfășurat în Capitală lucrările primei consfătuiri pe țară cu diriginții din școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale, de ucenici, de meserii și agricole, organizată de Departamentul școlilor din M.I.C. în colaborare cu C.C. al U.T.M. Au participat peste 250 diriginți din toată țara.

Discutînd problemele educației comuniste a elevilor în lumina documentelor de partid și a concluziilor trase pe marginea Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M., consfătuirea a urmărit îmbunătățirea activității educative, ridicarea ei la nivelul cerințelor actuale ale școlii noastre. În același timp, consfătuirea a înlesnit un larg și valoros schimb de experiență între profesorii diriginți.

Dezbaterile consfătuirii au fost axate pe cele mai importante și mai actuale probleme ale muncii educative din școli. Au fost prezentate referate cu privire la experiența pozitivă a profesorilor diriginți pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și pentru întărirea educației politico-ideologice a acestora, cu privire la colaborarea dintre diriginți și organizațiile de tineret, cu privire la organizarea activității ucenicilor în afara orelor de teorie și practică și la folosirea literaturii și presei pedagogice în munca educativă.

În discuțiile care au urmat un mare număr de diriginți au vorbit despre metodele și procedeele folosite în munca educativă și despre rezultatele obținute. Ei au făcut numeroase propuneri menite să îmbunătățească munca de educare comunistă a tineretului din școli.

În ultima parte a consfătuirii a luat cuvîntul tov. Cornelia Mateescu, secretară a C.C. al U.T.M. referindu-se la raporturile ce trebuie să existe între diriginți și organizațiile U.T.M. și de pionieri. Apoi, tov. Nicolaie Șipoș, director general în M.I.C., a prezentat concluziile care s-au desprins din lucrări.

(Prezentăm lucrările consfătuirii în pag. 4—5)

Sesiunea Consiliului superior al şcolilor

Consiliul superior al şcolilor, organ consultativ al Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, s-a întrunit în zilele de 15—17 decembrie a.c. în cea de a II-a şedinţă plenară de la constituirea sa. Pe lîngă membrii consiliului, la plenară au luat parte reprezentanţi ai Secţiei şcoli a C.C. al P.M.R., cadre de conducere şi lucrători din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, reprezentanţi ai C.C. al U.T.M., ai Institutului de ştiinţe pedagogice şi ai societăţilor ştiinţifice, precum şi numeroşi invitaţi.

Sesiunea a luat în discuţie propunerile Departamentului şcolilor pentru eliminarea supraîncărcării elevilor din clasele VIII—XI, unele probleme ale procesului de învăţămînt şi ale educaţiei comuniste a ucenicilor şi elevilor din şcolile profesionale şi tehnice şi unele probleme ale învăţămîntului ideologic pentru cadrele didactice.

Din dezbateri a reieşit că datorită grijii permanente a partidului şi guvernului, în anii regimului democrat-popular învăţămîntul de toate gradele a căpătat o largă dezvoltare, iar măsurile luate în ultimii ani au dus la îmbunătăţirea muncii de instruire şi educare a tineretului, la o mai temeinică pregătire a lui pentru viaţă. Practica a arătat însă că în unele privinţe sînt necesare măsuri noi menite să ducă la mai buna desfăşurare a procesului instructiv-educativ.

Membrii consiliului au dat preţioase sugestii şi au făcut propuneri interesante bazate pe experienţa lor proprie şi pe experienţa colegilor din şcolile în care lucrează. Dintre propunerile făcute cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor din clasele VIII—XI unele s-au referit la reducerea numărului de ore prevăzute în planurile de învăţămînt, la reducerea programelor şi la restringerea volumului unor manuale şcolare prin eliminarea amănuntelor neesenţiale.

Mulţi s-au referit la temele prea numeroase care se dau elevilor pentru acasă, precum şi la prea multele activităţi în afară de clasă şi de şcoală în care sînt antrenaţi uneori şcolarii sau la organizarea nejudicioasă a acestor activităţi.

Dintre propunerile care merită să fie studiate cu atenţie şi care ar putea duce la reducerea numărului de ore prevăzute în planurile de învăţămînt menţionăm pe acelea privind istoria antică şi istoria Evului mediu, care ar fi posibil să se predea într-un singur an, la studiul botanicii şi zoologiei, care de asemenea s-ar putea realiza într-un singur an. În ceea ce priveşte studiul limbilor străine a reieşit necesitatea ca în viitor să se pună un accent mai mare pe conversaţii, reducîndu-se numeroasele cazuri rare, excepţiile şi amănuntele în studierea gramaticii. S-au dat sugestii şi în ceea ce priveşte locul pe care trebuie să-l ocupe în planurile de învăţămînt studiul psihologiei, logicii, limbii latine.

O problemă care s-a bucurat de atenţie în cadrul dezbaterilor a fost aceea a legării şcolii de viaţă. Trebuie menţionat că, pe lîngă experimentele organizate de minister şi de Institutul de ştiinţe pedagogice, în această privinţă se manifestă şi numeroase iniţiative locale, ceea ce dovedeşte interesul deosebit de care se bucură în rîndul cadrelor didactice şi al organelor locale problema pregătirii elevilor pentru o muncă productivă. Nu întotdeauna însă aceste iniţiative ţin seama de cerinţele unei juste corelaţii între pregătirea teoretică şi practică. De aceea s-a socotit util ca aplicarea lor să se facă numai după aprobarea de către minister.

În ceea ce priveşte colaborarea şcolii cu organizaţia de tineret, organizarea activităţilor extraşcolare precum şi a timpului liber al elevilor, membrii consiliului au subliniat că acestea s-au îmbunătăţit ca urmare a recomandărilor Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. şi totodată au arătat că învăţătorii şi profesorii vor trebui să ţină seama într-o şi mai mare măsură în activitatea lor viitoare de aceste recomandări.

Discuţiile cu privire la unele probleme ale procesului de învăţămînt şi ale educaţiei comuniste din şcolile profesionale şi tehnice au relevat progresele obţinute în pregătirea unor cadre calificate pentru producţie. Pentru continua îmbunătăţire a pregătirii unor muncitori şi tehnicieni stăpîni pe tehnica modernă s-au făcut propuneri în legătură cu perfecţionarea instruirii practice, prin amenajarea unor ateliere de instructaj bine utilate pentru ucenicii din anul I, fără ca aceasta să ducă la cheltuirea de fonduri, şi prin amenajarea unor spaţii separate în întreprinderi, în care ucenicii din anii II şi III să execute lucrări defalcate din planurile de producţie ale întreprinderilor. S-au mai făcut de asemenea propuneri pentru predarea cu mai multă grijă a desenului tehnic chiar din anul I, pentru pregătirea prealabilă a candidaţilor trimişi de întreprinderi în şcolile tehnice de maiştri, pentru o eventuală reducere a duratei de şcolaritate în şcolile de meserii şi agricole. Dezbaterile au pus stăruitor problema unei legături mai strînse între secţiile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare şi organele de îndrumare şi control ale ministerelor care au în sarcina lor şcoli profesionale şi tehnice, cît şi a atragerii cadrelor de specialişti, care lucrează efectiv în producţie în condiţiile tehnicii moderne, pentru a preda în aceste şcoli şi a contribui astfel la înarmarea ucenicilor şi elevilor cu cele mai noi cunoştinţe tehnice. S-a arătat necesitatea de a se intensifica munca de perfecţionare în rîndurile profesorilor şi maiştrilor din învăţămîntul profesional şi tehnic şi de a se acorda cea mai mare atenţie recrutării cadrelor de educatori.

Relevînd însemnătatea învăţămîntului ideologic pentru cadrele didactice, membrii Consiliului superior al şcolilor au arătat influenţa pozitivă pe care o exercită acest studiu organizat asupra calităţii procesului instructiv-educativ. Ei au făcut totodată propuneri pentru îmbunătăţirea metodelor de predare a lecţiilor, pentru pregătirea mai temeinică a propagandiştilor, pentru asigurarea şcolilor cu materialul bibliografic necesar şi pentru o preocupare mai atentă cu privire la felul cum se reflectă în procesul instructiv-educativ cunoştinţele dobîndite de cadrele didactice prin învăţămîntul ideologic.

Din dezbateri a reieşit că este nevoie de o mai mare contribuţie din partea Institutului de ştiinţe pedagogice pentru clarificarea unor probleme atît ale învăţămîntului de cultură generală, cît şi ale învăţămîntului profesional şi tehnic, pentru studierea eficacităţii şi calităţii programelor şi manualelor şcolare.

Luînd cuvîntul în încheierea şedinţei plenare, tovarăşul Petre Drăgoiescu, preşedintele Consiliului superior al şcolilor, a arătat că pentru traducerea în viaţă a sarcinilor stabilite de partid şi guvern, pentru continua îmbunătăţire a învăţămîntului, a realizării educaţiei comuniste a elevilor şi a pregătirii ideologice a cadrelor didactice, este necesar să fie mobilizat un cerc larg de cadre didactice, care, prin propunerile şi sugestiile lor, să sprijine ministerul în stabilirea celor mai corespunzătoare măsuri.

Propunerile preţioase şi documentate făcute de membrii consiliului vor fi studiate cu atenţie, pentru ca ele să poată fi cît mai deplin valorificate.

RASPUNDEM CITITORILOR

CINE TREBUIE SĂ SE PREZINTE LA EXAMENUL DE DEFINITIVAT?

Se vor prezenta la examenul de definitivat cadrele didactice care la data de 1 august 1959, data aplicării Hotărîrii nr. 1059, aveau un stagiu în învăţămînt de cel puţin 3 ani.

De asemenea, se vor prezenta la examenul de definitivat cadrele didactice care aveau un stagiu în învăţămînt de cel puţin 5 ani la data de 1 august 1959, dar nu s-au prezentat la cursurile de perfecţionare la care au fost programate; acestea au fost încadrate cu salariul prevăzut pentru gradul definitiv, cu obligaţia obţinerii gradului definitiv pe bază de examen în cel mult 3 ani, aşa cum prevede art. 15 din instrucţiuni.

Cadrelor didactice care la data de 1 august 1959 aveau un stagiu în învăţămînt de cel puţin 5 ani, care au absolvit cursurile de perfecţionare la care au fost programate începînd din anul 1955 şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute de instrucţiunile pentru aplicarea Hotărîrii nr. 1059, gradul definitiv li se acordă fără examen.

Gradul definitiv se acordă fără examen şi cadrelor didactice care aveau un stagiu de cel puţin 5 ani la data de 1 august 1959 şi îndeplinesc celelalte condiţiuni, dar care n-au fost programate la cursurile de perfecţionare sau nu s-au putut prezenta din motivele obiective care sînt arătate în instrucţiuni, precum şi celor care nu s-au prezentat la cursurile de perfecţionare dacă la data programării aveau vîrsta de 50 ani sau 25 ani de funcţionare în învăţămînt.

Cadrelor didactice care au absolvit cursurile de perfecţionare cu calificative „foarte bine" în perioada 1955-1959 inclusiv li se calculează, pentru o singură dată, un an în plus la stagiul de activitate în învăţămînt.

CINE POATE DEPUNE CERERE PENTRU PREZENTAREA LA EXAMENUL DE GRADUL II?

Pot depune cerere pentru prezentarea la examenul de gradul II acele cadre didactice care au obţinut sau urmează să li se acorde gradul definitiv fără examen şi care aveau un stagiu în învăţămînt de cel puţin 10 ani la data de 1 august 1959.

Lucrările scrise la clasa a VIII-a serală

De curînd, cu puţin înainte de încheierea trimestrului, muncitorii-elevi din clasa a VIII-a serală a Şcolii medii „Al. Sahia" din Oltenița au primit lucrările scrise trimestrial, cu notele puse de profesori. Mulţi dintre ei au avut bucuria de a obţine la aceste lucrări note bune — răsplata muncii desfăşurate pînă acum.

Printre lucrările cu asemenea note sînt şi multe de limba romînă. Subiectul acestora — „Conţinutul şi forma doinelor" — a fost judicios ales, întrucît a oferit elevilor prilejul de a-şi expune o parte apreciabilă din cunoştinţele însuşite pînă acum. Lucrările arată că numeroşi elevi au înţeles noţiunea de folclor, că ei consideră doina drept cea mai importantă specie a liricii populare, că sînt receptivi la frumuseţile din comoara creaţiilor poporului. Elevii cunosc un număr de doine, din care au citat grupe întregi de versuri, vorbesc cu pricepere despre figuri poetice şi despre noţiuni de prozodie, despre capacitatea expresivă pe care acestea o conţin.

Toţi elevii cunosc bine gruparea doinelor după conţinut şi au încercat, în lucrările lor, să le caracterizeze pe scurt prin cîteva fraze. Ei au arătat că izvorul doinei îl constituie realitatea socială, viaţa poporului muncitor în multiplele ei manifestări. Elevii au dovedit îndeosebi mult interes pentru doinele de sărăcie şi de haiducie. În lucrări a fost relevat faptul că doinele exprimau în trecut suferinţa poporului exploatat, ura lui împotriva boierilor şi ciocoilor, dorinţa lui de libertate. Oameni ai muncii care în condiţiile regimului democrat-popular duc o viaţă demnă, plină de frumuseţe şi luminată de minunate perspective, elevii cursului seral şi-au arătat în lucrările lor indignarea faţă de împilarea sălbatică din trecut a ţărănimii muncitoare de către boieri şi ciocoi, împilare reflectată foarte puternic în doine, şi au subliniat, prin comentarii în legătură cu doinele de haiducie, curajul neînfricat al poporului, lupta lui împotriva asupritorilor.

Referindu-se la creaţiile populare noi, o elevă scrie: „Conţinutul doinelor şi în general al creaţiilor populare s-a schimbat în ţara noastră după 23 August 1944. Sentimentele de jale, de ură împotriva exploatatorilor au fost înlocuite cu sentimente de dragoste, de admiraţie pentru transformările sociale care s-au petrecut în ţara noastră, pentru realizările poporului şi pentru viaţa frumoasă pe care o trăieşte poporul".

Elevii au remarcat naturaleţea şi simplitatea limbii doinelor, expresivitatea imaginilor şlefuite în decursul veacurilor pînă la o strălucire excepţională. Atenţi la realizarea artistică a doinelor, elevii cursului seral s-au oprit în lucrările lor şi asupra figurilor poetice frecvente în textele pe care le-au avut în vedere — epitetul, personificarea, comparaţia, repetiţia — dovedind că le-au înţeles şi le recunosc acolo unde le întîlnesc.

Lucrările scrise arată că majoritatea elevilor au reuşit să-şi însuşească temeinic noţiunile de teorie a literaturii.

În ce priveşte exprimarea, există unele lucrări în care se întîlnesc fraze construite logic, cu îndemînare, dar se constată încă şi destul de numeroase greşeli de sintaxă, de topică a frazei, folosirea unor perioade lungi care eşuează în confuzii, în pierderea şirului, greşeli de acord gramatical al subiectului plural cu verb la singular, scriere necorectă a unor cuvinte, „fotografierea" în scris a unei rostiri mai neîngrijite. Unii elevi nu marchează nominativul plural al substantivelor masculine şi genitiv-dativul singular al femininelor prin adăugarea a încă unui i. De asemenea, unele semne de punctuaţie ca virgula, liniuţa de unire, paranteze le sau ghilimelele nu sînt prea bine folosite. Un gen specific de greşeli în scris provine din folosirea ortografiei vechi, cu apostrof, cu â, cu forma sunt.

Aceste greşeli sînt în parte explicabile. Prin faptul că au întrerupt un număr de ani învăţătura, elevii-muncitori de la cursul seral au pierdut într-o măsură deprinderile de exprimare corectă. Aceasta nu înseamnă însă că profesorul se poate considera împăcat cu situaţia existentă. Dimpotrivă, el trebuie să [illegible] eforturi mari, continue, pentru [illegible] ajuta pe aceşti elevi să-şi însuşească repede normele scrierii corecte. Se pare că nu s-a dat însă atenţie suficientă avansării lor şi în privinţa folosirii conştiente a unei limbi corecte.

În trimestrele următoare, neslăbind preocuparea pentru conţinut, pentru transmiterea volumului de cunoştinţe prevăzut de programă, accentuîndu-le cu deosebire pe cele esenţiale, profesorul va trebui să dea o mare atenţie exprimării orale a elevilor, scrisului lor în maculatoare în clasă, cînd se efectuează exerciţii sau se iau notiţe după explicaţii. N-ar strica o oră de discuţie cu ei despre chestiunile de stil, gramatică, ortografie, punctuaţie, urmînd ca şi mai departe elevii să fie supravegheaţi şi îndreptaţi pe scurt la orice greşeală de exprimare, aşa încît să nu se împiedice nici desfăşurarea lecţiei curente.

Un mijloc eficace de perfecţionare a exprimării îl constituie şi temele scrise pentru acasă. La cursul seral, asemenea teme trebuie date, bineînţeles, mai rar decît la cursurile de zi. Se pot da însă unele teme lăsîndu-se răgaz suficient pentru efectuarea lor, de pildă includ şi o duminică.

Evident, greşelile de exprimare şi de ortografie nu se pot lichida brusc prin măsuri unilaterale, dar ele se împuţinează şi dispar treptat dacă sîntem preocupaţi de a le înlătura. Stimulîndu-i pe muncitorii-elevi, bizuindu-se pe marea lor dragoste pentru învăţătură, profesorul va izbuti, cu siguranţă, să-i ajute în ridicarea continuă a cunoştinţelor lor de limbă şi literatură romînă.

G. VARZARU

Tovarăşul P. Bogdan, preşedintele Sfatului popular al raionului „N. Bălcescu" din Bucureşti, stînd de vorbă cu elevii unei şcoli construite în raion, despre condiţiile de învăţătură asigurate copiilor noştri.

ÎN ANII REPUBLICII

Astăzi în Deltă

Peste tot în anii republicii apar noi înfăptuiri. Peste tot se schimbă peisagiul, oamenii, viața... Țara Moților sau Țara Oașului, Valea Jiului sau Delta Dunării, Maramureșul sau Dobrogea, atîtea și atîtea regiuni bogate, cu oameni harnici și pricepuți — ținute odinioară în neagra mizerie și incultură — sînt astăzi de nerecunoscut. Aici poporul, sub conducerea partidului, a făurit o viață nouă, neasemuit de frumoasă.

★

Închipuiți-vă că în jurul dumneavoastră se află întinderi uriașe de apă și stuf. Mai închipuiți-vă că vă aflați pe o limbă subțire de pămînt, un fel de grind, înconjurat de apă. De o parte și de alta, în semicerc, sînt risipite casele pescarilor lipoveni. Aici s-au petrecut întîmplări pe care bătrîni cu bărbi albe și plete lungi le spun tuturor celor care vor să asculte.

Satul a apărut în urmă cu vreo 80 de ani Mai multe familii de pescari din Chilia Veche, fugind de exploatarea negustorească, și-au căutat norocul și hrana aici, în inima Deltei. Locul nu era prea prielnic, dar bălțile din jur erau bogate în pește. Îndrăzneții au ridicat aici cîteva dimburi pe care și-au construit colibele. Nimeni nu s-a gîndit să dea vreun nume satului. A fost botezat mai tîrziu, de alții, care au dat pe neașteptate aici peste o așezare omenească. Se numește Mila 23. Au apărut apoi cherhanale, cîrciumi, s-au pripășit negustorii..,

★

Optzeci de ani nu înseamnă mare lucru. Optzeci de ani cuprind însă o viață de om, cu toate necazurile și bucuriile ei. Satul Mila 23 are această vîrstă. A crescut o dată cu primii copii născuți atunci. Ei au fost și sînt martorii unor schimbări uimitoare, petrecute abia în regimul democrat popular.

Zeci de ani oamenii au trăit în colibe, lipsiți de cele mai elementare condiții de viață. Se sculau din zori, porneau cu lotcile la pescuit, se întorceau spre miezul nopții și dădeau totul cherhanagiilor. Nu li se plătea. Cumpărau totul „pe credit", de la cîrciumile aceloraşi cherhanagii. Și niciodată nu reușeau să acopere „datoriile". Era sistemul cel mai odios de a li se stoarce ultima fărîmă de energie. Și trebuiau să muncească, să muncească 18 ore din 24 pentru a nu muri de foame.

Privind satul de azi nu îi-l poți închipui pe cel de ieri. De 12 ani încoace au apărut ca din pămînt căsuțe noi, ce se întind șirag pe grindul străjuit în semicerc de apele Dunării. Cîrciumile au dispărut. S-a născut însă un frumos cămin cultural, cu bibliotecă, sală de lectură și de șah, cinematograf. De trei ori pe săptămînă rulează filme. S-a ridicat un mare magazin universal sătesc, iar anul viitor se va mai construi unul. Aici, în inima Deltei, s-au aprins becurile electrice. In toate casele cîntă difuzoare sau aparate de radio.

Pentru cei tineri, toate acestea par firești. Dar cei vîrstnici știu cît de mult prețuiesc ele. Fetele nu mai umblă desculțe, ci în pantofi și rochii care de care mai frumoase. Bătrînelor le este din ce în ce mai greu să mai apară la cinematograf îmbrobodite în șalurile pe care nu le părăseau tot anul. Preferă paltonul și baticul

Ca în întreaga Deltă, majoritatea copiilor satului rămîneau în trecut analfabeți. Exista o așa zisă școală — o magherniță strîmtă, cu pereți burduşiți și un tavan care nu te putea apăra de ploaie. Puțini copii au învățat însă carte aici. Deși pescarii ar fi făcut orice sacrificii pentru copiii lor, învățătorii nu prea voiau să vină la Mila 23 Iar dacă venea vreunul nu stătea mai mult de cîteva săptămîni. De cele mai multe ori „știința de carte" era predată de către popa Timofei.

Cei 130 de elevi care frecventează acum școala de 7 ani au la dispoziție o școală nouă, modernă și spațioasă, ridicată în urmă cu doi ani. Școala are material didactic suficient, un mic laborator unde se fac experiențe interesante un lot experimental. Nu departe de școală se află grădinița de copii, unde peste 60 de prichindei încearcă să descifreze primele cunoștințe despre viață

In noua școală predau șase profesori tineri. Director este Leon Ivanov din Tulcea. Îi place viața în Deltă. A găsit aici o fetișcană de pescar care i-a furat inima și s-a făcut locuitor de drept al satului.

Agripina Malihin este încă o codană, deși e unul dintre cei mai destoinici pedagogi ai școlii. S-a născut în acest sat, aici a învățat carte și tot aici s-a întors. Greu s-a obișnuit pescarul Arhip Malihin cu bucuria că are fată profesoară. Nu visase el niciodată așa ceva. Nu visase însă nici că va deveni președinte de sfat, el, unul din cei mai necăjiți locuitori ai satului Mila 23. Și iată-l președinte, lăudat și respectat de toată lumea.

Am stat de vorbă cu cîțiva elevi. Manole Haralambie făcea o experiență în laborator. Îi cam tremura lui eprubeta în mîini, dar experiența a reușit. Am aflat că vrea să se plicat. Fiul unui pescar nu-și poate părăsi meseria pe care a învățat-o odată cu primii pași...

★

In școală era cald. Uitaseră toți de viscolul de afară. Se strînseseră ciorchine în jurul lui Vasile Marcov, un bătrîn cu brațe încă vînjoase și cu ochi îndărătnici. El povestea și elevii, profesorii, părinții ascultau cu răsuflarea tăiată. Nu era o seară ca oricare alta. Vasile Marcov e un om închis. O durere înăbușită, mare și de neuitat îi împietrise inima și chipul. Cum de a reușit tînărul director să-i deschidă sufletul? Tot satul îi știa povestea, dar nu din gura lui. Și iată-l acum spunîndu-și, pentru prima dată în viață, necazul. L-a convins directorul, arătîndu-i că cei tineri trebuie să știe și ei cum era viața din trecut, ca să înțeleagă mai bine viața de azi.

In urmă cu vreo 30 de ani, bălțile fuseseră acaparate de negustori. Oamenii nu aveau unde pescui și mureau de foame. Avea bătrînul pe atunci un fecior, să fi împlinit 15 ani. Pornise într-o seară pe furiș de acasă să pescuiască în locurile interzise. Nu mai putuse răbda plînsul stins al surorilor mai mici, care se topeau de foame. Și a fost împușcat de jandarmi, în baltă.

Sînt dureri în viața omului care străbat ca o rană de foc toți anii care vin. Bătrînul Vasile Marcov plîngea

Nichifor Pavel, un băiețandru vioi și inteligent, elev în clasa a VII-a, privea înfiorat lacrimile bătrînului și nu-i venea să creadă că pe aceste locuri s-a întîmplat așa ceva.

Delta a fost și rămîne un loc de neasemuită frumusețe. Delta a fost și rămîne o perlă care ascunde mari bogății. Puțini știu însă cît de neomenesc, cît de barbar a fost traiul celor care mureau de foame în mijlocul acestor bogății. Acum, cînd peste Deltă se statornicește viața nouă, socialistă. satele înfloresc, se schimbă, oamenii au în față un viitor luminos.

Ce-i așteaptă într-un viitor apropiat pe pescarii de la Mila 23? Răspunsul ni-l dă planul lucrărilor de amenajare a Deltei în vederea exploatării raționale a stufului și peștelui. Aceste lucrări au în vedere și transformarea satelor. In fața satului Mila 23 va fi construit un dig de piatră. In timpul revărsărilor apa nu va mai inunda satul, iar oamenii nu vor mai fi nevoiți să circule, cîteva luni pe an, în bărci. In spate, unde se întinde mlaștina Obretinului, se va ridica un alt dig, cu canale paralele ce vor intra pe uliițe pînă aproape de digul de piatră, Seara, pescarii se vor întoarce cu lotcile dinspre Obretin și vor intra în sat pe canale. De-a lungul lor vor apare stîlpi cu lumină electrică. Iată, deci, o mică Veneție în inima Deltei.

O Veneție în care în locul gondolelor vor circula bărci pescărești, iar în locul serenadelor se vor auzi în amurg voioasele cîntece lipovenești.

VASILE TINCU

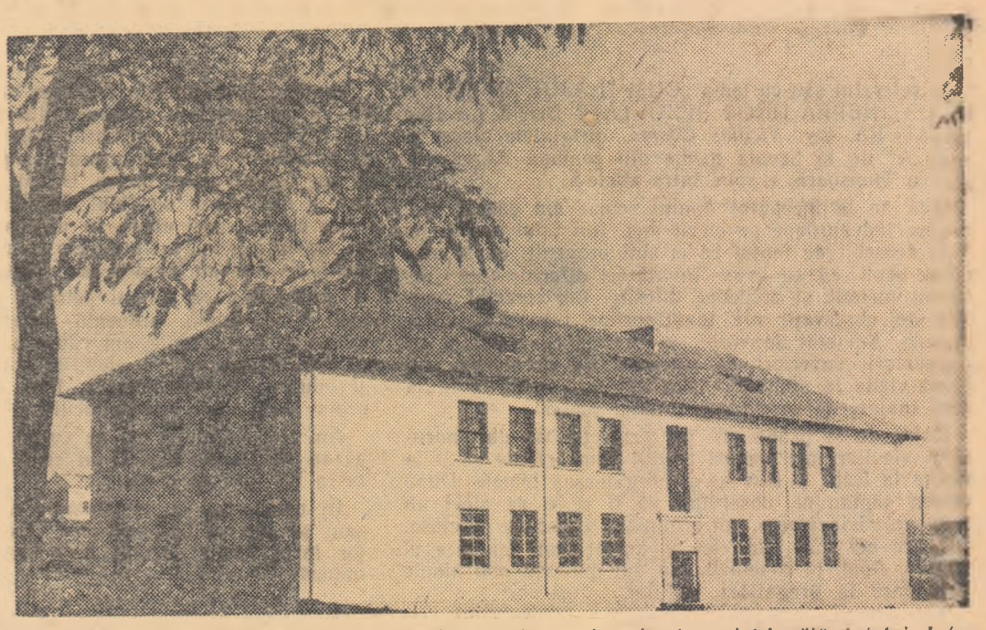

Numeroase sînt realizările regimului de democrație populară în domeniul învățămîntului. Între altele, s-au construit nenumărate localuri de școală în centrele sătești. IN CLIȘEU: *o școală recent terminată în comuna Hîrlău, regiunea Iași*

Stăpîni pe soarta noastră

(Urmare din pag. 1)

4,4 miliarde lei, cu 25% mai mult decît în 1959, iar oamenii muncii vor primi în folosință 31.000 apartamente, cu 50% mai mult decît în acest an. Totodată se va pune un accent mai mare pe construcția de școli, cinematografe și alte construcții social-culturale.

Grija pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului a constituit preocuparea permanentă a partidului și guvernului. Numai în anul 1959, ca urmare a măsurilor luate de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. pentru majorarea salariilor, reducerea impozitului pe salarii și sporirea pensiilor, veniturile salariaților și pensionarilor au crescut cu 4,7 miliarde lei. Au crescut totodată veniturile țărănimii, care a primit în 1958, numai din vînzarea către stat a produselor agricole, peste 8 miliarde lei, cu 2,2 miliarde lei mai mult decît în 1955.

Plenara din 13—14 iulie a.c. a adus o creștere simțitoare a salariilor cadrelor didactice, creștere care, împreună cu reducerea impozitului pe salarii, a dus la o sporire a veniturilor pedagogilor în medie cu 30 la sută, ceea ce dovedește atenția și grija deosebită pe care o acordă partidul nostru învățătorilor și profesorilor.

In condițiile create de regimul democrat-popular, învățămîntul, cultura, știința au cunoscut un puternic avînt și se bucură de grija permanentă a partidului și guvernului. Țară renumită în timpul regimului burghezo-moșieresc prin numărul mare de analfabeți, Romînia a cunoscut în anii Republicii populare profunde transformări și sub aspectul cultural. Analfabetismul a fost lichidat ca fenomen de masă, iar porțile școlilor s-au deschis larg pentru fiii tuturor celor ce muncesc.

Partidul și guvernul au creat o largă bază materială necesară dezvoltării învățămîntului, activității științifice, artistice, muncii culturale de masă. Numai pentru nevoile învățămîntului s-au cheltuit în ultimii 7 ani peste 20 miliarde lei. Prin grija statului s-au construit localuri noi de școli, înzestrate cu săli de clase spațioase, cu laboratoare, ateliere. Numai în anul 1959 au fost construite în întreaga țară 2700 săli de clasă.

Pe întreg cuprinsul patriei noastre se realizează în prezent sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea și generalizarea învățămîntului de 7 ani. In cele 5128 școli de 7 ani au fost cuprinși la începutul acestui an școlar un număr de 611.897 elevi. Procentul absolvenților clasei a IV-a care au fost cuprinși în clasa a V-a la începutul anului școlar 1959/60 este de aproape 89 la sută.

Succese tot mai mari au fost obținute în îndrumarea tineretului spre munca productivă. Aceasta se reflectă și în faptul că numărul școlilor profesionale, agricole, de meserii și tehnice a crescut în acest an cu aproape 200 față de anul școlar trecut, iar al ucenicilor și elevilor care le frecventează depășește astăzi pe cel al elevilor din școlile medii, ajungînd la 135.275.

Învățămîntul superior s-a dezvoltat mult, în strînsă legătură cu nevoile de cadre cu calificare superioară necesare economiei și sectorului social-cultural.

Anii republicii au deschis calea spre tainele științelor și pentru cei pe care burghezia și moșierimea l-a lipsit de dreptul de a învăța. Din rîndurile clasei muncitoare și țărănimii muncitoare se naște noua intelectualitate a țării, legată de popor și devotată intereselor lui. O expresie grăitoare a grijii partidului și guvernului pentru ridicarea culturală și profesională a oamenilor muncii, pentru pregătirea de specialiști și tehnicieni din rîndurile clasei muncitoare o constituie Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior.

Îmbinînd munca în producție cu învățătura, peste 93.000 oameni ai muncii, cu aproape 17.000 mai mult decît în anul trecut, capătă prin aceste cursuri un larg orizont de cunoștințe, devenind oameni cu un nivel ridicat de cultură generală.

In școli învață și muncesc împreună, participă la manifestările cultural-artistice și sportive copiii romîni și de alte naționalități, legați printr-o puternică prietenie și frăție. El participă în comun la acțiuni patriotice de folos obștesc, fac împreună excursii pentru cunoașterea patriei noastre, se bucură de condițiile din ce în ce mai bune create pentru ei.

Alături de un număr tot mai mare de instituții școlare, o vastă rețea de biblioteci, muzee, teatre și cinematografe, cămine culturale, echipe artistice de amatori — o adevărată mișcare artistică de masă — contribuie într-o largă măsură la răspîndirea culturii în rîndurile poporului.

Sărbătorirea a 12 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne se desfășoară în condițiile creșterii impetuoase a forței și tăriei lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Poporul romîn se bucură de roadele relațiilor de deplină egalitate în drepturi, de colaborare tovărășească și într-ajutorare reciprocă care s-au statornicit și se dezvoltă între țările lagărului socialist. Oamenii muncii din patria noastră nutresc o adîncă recunoștință față de Marea Țară a Socialismului, al cărei sprijin permanent a contribuit și contribuie la ridicarea întregii noastre economii naționale.

Intregul nostru popor aprobă politica externă a țării noastre, politică de apărare și consolidare a păcii.

Sărbătorind împlinirea a 12 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne întregul nostru popor muncitor trece în revistă cu mîndrie drumul parcurs și privește cu optimism viitorul, încrezător în forțele sale creatoare și în politica justă a partidului și guvernului.

Alături de ceilalți oameni ai muncii, toți cei ce muncesc pe ogorul școlii sînt ferm hotărîți să depună toate eforturile pentru a răspunde cu cinste încrederii ce le-o acordă partidul și guvernul, dînd patriei tineri tot mai bine pregătiți care să contribuie cu entuziasm la con-

In locuințe noi

Strada Rossini e o stradă ca multe altele în Bucureștiul de azi. De o parte și de alta se ridică schele impunătoare, fațadele blocurilor terminate îți zîmbesc din balconașe cochete.

La „I. B" e o fereastră deschisă, prin care răzbat acorduri patetice — se transmite de la Ateneu concertul în re major de Mozart. Atras de muzică, urmînd calea undelor, pătrund în casă, într-o cameră mică, dar cu o atmosferă îmbietoare. E cald; e lumină, e aerisit, e curat; pereții strălucesc a „proaspăt vopsit". Intr-un colț, un morman de cărți, nearanjate încă în bibliotecă. (ce vreți! oamenii abia s-au mutat). Proiecte? O mie! Un studiou nou, poate chiar din cele mai moderne, din plăci aglomerate, o perdea asortată la tonul pereților, covoare, un fotoliu comod la măsuța pe care zăresc un caiet deschis... un scris mărunt sub un titlu mare, subliniat. Il citesc în fugă: „Ce voi face cu elevii în vacanță"...

Învățătorul Georgiu Gheorghiu, de la Școala elementară nr. 158, al cărui oaspete eram, nu este singurul pedagog căruia prin grija comitetului sindical raional și a secției de învățămînt și cultură [illegible] locuiește tovarășa Elena Călin, directoare la Școala nr. 154; și alături de ea Stelian Cucu, director la Școala nr. 163; iar în spate, în blocul 82/5, s-au instalat familia învățătoarei Georgeta Mihuță și cea a profesorilor de fizico-chimice Ivănescu. Aici apartamentele sînt încăpătoare, pentru familii numeroase, dotate și ele cu tot confortul modern. In familia Ivănescu, principalul beneficiar al spațiului e Mihăiță. A căpătat o odaie a lui, unde poate să-și dea frîu liber pasiunii de electrotehnician și de naturalist. Abia de poți intra de sumedenia beculețelor și soneriilor instalate „cu mijloace proprii", iar la fereastră, ce să spun, un adevărat colț al naturii vii, în care-și duc traiul doi scatii, o mierlă și cîțiva peștișori.

Venirea profesorilor în mijlocul unui cartier muncitoresc a fost primită cu bucurie de ceilalți locatari. Ei sînt stimați, cuvîntul lor e ascultat cu seriozitate. Cînd n-ai ce face, într-o după amiază posomorită de iarnă, fuga la tovarășul profesor să-ți împrumute o carte; cînd Răducu e prea obraznic și mama nu mai știe cum să se facă [illegible] învățătoarea? Cînd ai nevoie de ajutor pentru a rezolva exercițiile de algebră pentru a doua zi, la seral, cine să ți-l dea dacă nu tot tovarășii profesori?

In scurt timp, locatarii blocurilor din Floreasca s-au integrat vieții cartierului. Se preocupă de aranjarea cît mai plăcută a locuințelor, de curățirea străzilor, de buna funcționare a magazinelor, de îngrijirea și amenajarea viitoarelor spații verzi. Au uitat mansardele și subsolurile de odinioară, au uitat casele în care viețuiau îngrămădiți la un loc cu alte familii. Aici fiecare familie, fiecare apartament își are baia sa, bucătăria sa, liniștea sa.

★

Curînd, cvartalul de la Floreasca va fi terminat complet; curînd vor fi terminate și celelalte construcții începute și se vor deschide noi șantiere; tot mai multe apartamente vor fi date în anii următori în folosința oamenilor muncii. Și cadrele didactice, în rînd cu ceilalți cetățeni, se bucură și ele din plin de măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea nivelului de trai al poporului,

CONSFĂTUIREA

Referatele prezentate

In referatul său cu tema „CUM II AJUT PE ELEVI IN OBȚINEREA UNOR REZULTATE BUNE LA INVĂȚĂTURA, tov. *Nicolae Cosma,* dirigintele clasei a V-a „A" de la Școala medie din comuna Făget, regiunea Timișoara, a spus între altele:

Incă de la începutul anului școlar am căutat să-i cunosc îndeaproape pe elevii mei. Am ținut seama în mod deosebit de faptul că ei sînt proveniți de la mai multe școli, că au avut învățători diferiți, care au folosit metode și procedee diferite. Am cercetat caietele de observații ale învățătorilor respectivi, cataloagele. Am stat de vorbă cu învățătorii înșiși și cu instructorii superiori de pionieri. De asemenea, am făcut vizite la domiciliul elevilor — aceasta începînd încă înainte de deschiderea anului școlar.

Chiar de la prima oră de diriginție am dat îndrumări elevilor mei asupra felului cum trebuie să-și ia notițe la lecții și cum să-și pregătească temele. După cîteva săptămîni, observînd că o serie de elevi au note nesatisfăcătoare, am organizat o discuție cu clasa, în care cel mai bun elev a arătat cum își face el temele. Apoi, în concluzii, am dat indicații mai ample privitoare la pregătirea lecțiilor.

Intrucît elevii nu erau deprinși să ia notițe, ci căutau să scrie vorbă cu vorbă cele spuse de profesori, am făcut cu ei cîteva exerciții în acest sens. Scriind pe tablă cîteva fraze lungi, le-am cerut să exprime esențialul pe scurt. Discutînd cu unii profesori, am stabilit ca aceștia să le arate elevilor cum să folosească schemele în însușirea cunoștințelor la disciplinele respective și cum să-și învețe lecțiile.

In urma unor asistențe la lecții am stat de vorbă cu o serie de profesori, hotărînd în comun căror elevi trebuie să li se acorde mai mult ajutor, deoarece întîmpină greutăți și sînt rămași în urmă la învățătură, care trebuie ascultați mai des în timpul verificării și fixării cunoștințelor etc.

In cadrul orei de diriginție cu tema „Luptăm pentru onoarea clasei", s-a discutat în amănunțime despre felul cum muncesc elevii pentru a-și însuși cele predate de profesori. Ei au luat atitudine împotriva acelora dintre colegii lor care neglijează pregătirea pentru lecții. In același timp s-au stabilit măsuri de ajutorare și control a celor ce întîmpină greutăți la învățătură. In alte ore de diriginție s-a discutat despre munca tinerilor din țara noastră pentru însușirea științei și culturii, despre unele filme vizionate a căror tematică putea influența favorabil atitudinea față de învățătură și de muncă în general. Toate acestea i-au făcut pe elevii din clasa mea să obțină rezultate mereu mai bune.

Referatul „EDUCAREA IDEOLOGICO-POLITICA A ELEVILOR IN CADRUL ORELOR DE DIRIGINȚIE" a fost prezentat de prof. *Eugenia Popa,* diriginte la clasa a IX-a „B" de la Școala medie „Mihai Viteazul" din Turda.

Unul din mijloacele principale pe care le folosesc pentru educarea ideologico-politică a elevilor — a spus referenta — îl constituie sărbătorirea cu elevii a marilor evenimente din istoria clasei muncitoare, din istoria patriei. Pregătesc totdeauna din timp orele educative în care se organizează asemenea sărbătoriri.

De obicei, în prima parte a acestor ore au loc discuții cu privire la evenimentul sărbătorit, pe baza bibliografiei citite dinainte de elevi, iar în partea a doua se prezintă un scurt program artistic, legat de tematica discutată.

O mare importanță pentru educarea ideologico-politică a elevilor o au orele de diriginție în care li se fac cunoscute realizările regimului nostru democrat-popular. Caut să folosesc la aceste ore metode cît mai variate. Astfel, cu prilejul discutării temei „Realizările regimului de democrație populară în orașul nostru", am vizitat cu elevii cîteva unități industriale și secția „Orînduirea socialistă" din cadrul Muzeului de istorie din localitate.

Am folosit uneori în orele de diriginție și discuțiile asupra unor filme vizionate în colectiv, ca „Pe Donul liniștit", „Soarta unui om" etc.

Participarea elevilor la diverse acțiuni obștești cu caracter patriotic sau la acțiuni culturale, munca lor pentru editarea gazetelor de perete, participarea la concursurile „Să ne cunoaștem ținutul natal", „Iubiți cartea" etc. sînt alte cîteva din mijloacele pe care le folosesc pentru educarea ideologico-politică a elevilor.

In toată munca pe care o desfășor în acest scop, ajutorul meu principal îl constituie utemiștii.

Referatul „CUM COLABOREZ CU ORGANIZAȚIA U.T.M. ȘI CU FAMILIA IN INSTRUIREA ȘI EDUCAREA ELEVILOR" a fost ținut de tov. *Tatiana Sîrbu,* diriginte la Școala medie nr. 15 din București.

De la începutul anului școlar — a spus tovarășa Sîrbu — mi-am propus să folosesc din plin sprijinul utemiștilor din clasa de care răspund. Am înțeles că realizările mele în munca de diriginte depind și de măsura în care planul de muncă al organizației U.T.M. și planul meu de diriginte sînt în concordanță, fără ca acțiunile prevăzute să se suprapună.

Particip la adunările tematice organizate de biroul U.T.M. al clasei și la unele din adunările generale. La începutul lunii noiembrie, cînd trei utemiste bune la învățătură au lipsit la practica pe care clasa o face la un atelier auto, biroul U.T.M. mi-a sezisat acest caz și mi-a cerut sprijinul. Biroul a organizat o discuție cu cele trei eleve, în prezența mea. Discuția a decurs în așa fel, încît elevele și-au dat seama de greșeala pe care au făcut-o, au înțeles urmările ei.

Considerînd că timpul petrecut de elevi în familie are o deosebită influență asupra dezvoltării lor morale și intelectuale, am căutat să cunosc foarte bine mediul în care trăiesc elevii mei, cum sînt ei crescuți și educați. Pentru aceasta, încă la începutul anului școlar i-am vizitat la domiciliu.

Am stat de multe ori de vorbă cu unii părinți care aveau nevoie de sfaturi în ceea ce privește comportarea lor față de copii.

In colaborare cu organizația U.T.M. și cu familia caut să trezesc la elevii mei încrederea în propriile lor forțe, să le dezvolt dragostea de învățătură, de muncă.

Tov. *Olga Bălăcianu* de la Grupul școlar „Iosif Rangheț", București, a prezentat un referat cu tema „CUM MA PREOCUP DE VIAȚA UCENICILOR IN AFARA ORELOR DE TEORIE ȘI PRACTICĂ".

Printre altele, referenta a vorbit despre felul cum îi ajută pe elevi să-și efectueze temele date pentru acasă. Pentru aceasta — a spus ea — le-am indicat cum să lucreze acasă sau la internat, ce metode să folosească pentru a-și însuși cît mai bine cunoștințele predate la cursuri. Săptămînal îi controlez pe elevi în timpul destinat pregătirii lecțiilor și în timpul meditațiilor din cadrul internatului. De asemenea, țin o legătură strînsă cu responsabilii de internate, pentru a cunoaște felul cum se comportă elevii în internat, precum și cu părinții elevilor externi prin vizite la domiciliu.

M-am preocupat și de felul cum își petrec elevii timpul ce le rămîne în afara pregătirii lecțiilor, în vederea dezvoltării lor multilaterale. Pentru acest timp *consiliul diriginților* din școala noastră a planificat, de la începutul anului, o serie de activități cu conținut educativ cît mai variat. Ele au fost împărțite în acțiuni de masă, care cuprind întregul colectiv al unei clase, și acțiuni pe cercuri sau grupuri mai restrînse de elevi. Acestea au fost aduse apoi la cunoștința ucenicilor, care au cerut să fie repartizați pentru o acțiune sau alta, după interesele și înclinațiile lor. Astfel, ei activează în cadrul diferitelor cercuri, al echipelor artistice, participă la diferite concursuri etc.

Pentru educația estetică a elevilor am vizitat împreună cu ei galeria de artă de la Palatul Republicii, Muzeul orașului București și Muzeul Romîno-Rus. Vizitele au fost urmate de discuții asupra celor văzute.

Mă preocup și de lectura extrașcolară a elevilor, de vizionarea de către ei a unor spectacole. Mulți elevi participă la activități sportive — competiții de volei, atletism, handbal etc.

Un rol deosebit de însemnat a fost rezervat acțiunilor obștești cu caracter patriotic. Elevii mei au prestat în timpul lor liber peste 900 ore de muncă patriotică. Se dezvoltă larg în școală și acțiunile de autodeservire.

Sub îndrumarea organizației de partid din școală, în strînsă legătură cu biroul U.T.M. pe clasă, colaborînd cu familia, mă străduiesc să obțin rezultate cît mai bune în munca de educare comunistă a elevilor.

In referatul „CUM FOLOSESC IM MUNCA MEA EDUCATIVĂ LITERATURA ȘI PRESA PEDAGOGICĂ", prof. *Veronica Ciucă,* diriginte la Școala pedagogică din Bîrlad, a arătat că în ultimii ani au început să apară mai multe materiale în ajutorul diriginților.

Am folosit larg — a spus referenta — lucrările lui N. K. Krupskaia și A. S. Makarenko, manualele de pedagogie, articole publicate în „Revista de pedagogie", „Gazeta învățămîntului", „Analele Romîno-Sovietice" — seria pedagogie-psihologie, „Scînteia Tineretului", culegerea de articole „Munca diriginților" și altele, în care am găsit îndrumări prețioase în legătură cu întocmirea planului pentru activitatea educativă și cu desfășurarea acesteia.

Indrumările primite prin intermediul literaturii și presei pedagogice — a arătat tovarășa Veronica Ciucă — mi-au fost de mare folos în fixarea conținutului orelor de diriginție și în alegerea metodelor de activitate în aceste ore, m-au ajutat să mă apropii de elevi, să-i cunosc mai bine, să încheg colectivul clasei, să-i ajut pe elevi la învățătură, să contribui la educarea lor morală și să le fac educația cultural-artistică. De asemenea, literatura și presa pedagogică mi-au fost de un real folos în colaborarea cu familiile elevilor.

Referenta a citat multe lucrări și articole de specialitate, arătînd cum le-a folosit în munca ei. Ea a subliniat, în încheiere, că diriginții așteaptă noi lucrări pedagogice, care să le vină direct în ajutor dezbătînd cele mai actuale și mai importante probleme ale muncii educative.

Cuvîntul participanților

Prof. ION DRAGAN, diriginte la Școala pedagogică din Arad. Am constatat încă din primele săptămîni ale anului școlar că elevii mei din anul IV au rezultate slabe la învățătură. Pentru a afla cauzele care au determinat această situație am stat de vorbă cu elevii, cu secretarul organizației U.T.M. pe clasă și am analizat caietele de teme și notițe ale elevilor. Mi-am dat seama astfel că mulți dintre ei nu știau să-și organizeze timpul de învățătură, nu știau să ia notițe, nici să folosească manualul. Am consacrat trei ore de diriginție acestei probleme. In cadrul acestor ore am dat elevilor indicații privind luarea notițelor, le-am arătat cum să studieze lecțiile din manuale și am discutat cu ei despre felul cum trebuie citită o lucrare beletristică spre deosebire de o carte științifică sau tehnică.

Nu m-am mărginit însă la aceasta. Am asistat la orele profesorilor care predau la clasa mea și am cercetat dacă elevii aplică îndrumările primite în orele de diriginție. De asemenea, pentru formarea deprinderilor de muncă intelectuală, am cerut elevilor să întocmească referate, recenzii și rezumate asupra lucrărilor de pedagogie și de metodică studiate. In prealabil le-am dat îndrumări sistematice și amănunțite în acest sens.

Acum elevii mei au căpătat deprinderi de studiu, știu să redacteze un referat, o recenzie etc.

In întreaga acțiune pe care am desfășurat-o pentru ridicarea pe această cale a nivelului la învățătură al elevilor, m-am sprijinit pe ajutorul dat de biroul U.T.M. pe clasă, format din cei mai buni elevi.

Prof. ION DUMITRESCU, diriginte la Școala medie „Frații Buzești" din Craiova. Pînă în anul acesta activitatea comisiei diriginților din școala noastră nu ajunsese încă la stadiul de studiere sistematică a unor probleme. Urmăream doar unele probleme ale muncii educative în interval scurt, ceea ce nu ne permitea să le aprofundăm.

Plecînd de la această constatare, noi am trecut la o muncă mai adîncă de cercetare a problemelor privind educarea comunistă a elevilor. Ne-am propus să studiem aprofundat timp de un an de zile numai două probleme: mijloacele pentru formarea concepției științifice la elevi și pentru educația patriotică a tineretului.

Acum la sfîrșitul trimestrului I, — ca și la sfîrșitul celorlalte trimestre — vom organiza schimburi de experiență care vor avea drept scop analiza felului cum am muncit în vederea înarmării elevilor cu concepția științifică despre lume și a educării lor în spiritul dragostei de patrie.

Prezentînd rezultatele obținute ne vom strădui să generalizăm experiența pozitivă, să ajungem la concluzii care să ne ajute în munca de viitor.

Experiența bună a școlilor noastre o vom populariza și într-un cadru mai larg — pe oraș, pe raion și chiar pe regiune — cu prilejul consfătuirilor care se vor organiza.

Prof. E. PORUMBIȚA, diriginta la Școala medie serală de pe lîngă Atelierele navale din Giurgiu. De la începutul anului școlar mi-am propus să urmăresc la clasa mea următoarele obiective: cunoașterea condițiilor de muncă ale elevilor, a calificării lor, a modului cum își desfășoară munca în producție, a felului cum se comportă în colectiv, a participării lor la acțiunile obștești organizate de întreprindere, a procupărilor lor de viitor. Cunoscînd toate acestea, i-am putut ajuta mai mult la învățătură, mi-am putut desfășura mai bine munca educativă.

Pentru a îmbunătăți frecvența elevilor, i-am vizitat de multe ori la locul de producție. Am luat legătura cu conducerea întreprinderii care m-a sprijinit în asigurarea unei frecvențe regulate.

Elevii școlii noastre serale se arată dornici de învățătură. Îi interesează îndeosebi experiențele, munca în laborator, aplicarea în practică a celor studiate. Pornind de la acest interes al lor reușim să-i ajutăm mai bine în însușirea temeinică a cunoștințelor.

Prof. Dumitru FINARU, diriginte la Școala pedagogică din Bacău. In vederea combaterii mediocrității, în școala noastră s-au organizat pe lîngă alte forme de activitate „joi ale tineretului". Intr-o asemenea „joi" în clasa mea s-a prezentat o lucrare în versuri „Oaspeții catalogului", în care se arată că notele de la 8 în sus sînt primite cu bucurie în catalog, iar cele slabe sînt refuzate. Aceasta, alături de celelalte măsuri luate, a mobilizat pe elevi să lupte împotriva mediocrității. Treptat, treptat, numărul notelor mediocre a scăzut, iar în catalog au apărut tot mai multe note mari. Clasa mea deține acum steagul de clasă fruntașă pe școală. Elevii sînt hotărîți să muncească cu temeinicie pentru a rămîne și în continuare fruntași.

In același timp exemplul lor constituie un stimulent pentru celelalte clase ale școlii.

Prof. NICOLAE MOLDOVAN, diriginte la Școala pedagogică din Cluj. După ce a vorbit despre măsurile pe care le-a luat pentru îmbunătățirea situației la învățătură a elevilor săi, pentru întărirea legăturii cu părinții acestora, vorbitorul a propus Ministerului Invățămîntului și Culturii să studieze posibilitatea ridicării nivelului de pregătire al profesorilor diriginți să organizeze consfătuiri ale acestora la nivelul orașului, raionului sau regiunii, care să se țină în anumite etape, spre exemplu în vacanțele școlare. In cadrul unor asemenea consfătuiri — a spus tov. Moldovan — ar fi bine să se organizeze demonstrații practice de pe urma cărora diriginții să poată culege învățăminte pentru activitatea lor.

Prof. ION FANE, diriginte la Grupul școlar minier Petroșani. — Cunoașterea muncii desfășurate de elevi în cadrul practicii lor în producție mă preocupă în aceeași măsură ca și cunoașterea activității lor în cadrul școlii. Caietul de practică, în care maiștrii fac observații asupra atitudinii utemiștilor față de muncă, față de lucrarea pe care o execută, ca și asupra frecvenței la practică, mă ajută să-mi cunosc mai bine elevii. Aceasta nu mă scutește însă de controlul pe care trebuie să-l fac la locul unde ucenicii noștri lucrează în producție.

Cunoscîndu-le îndeaproape activitatea, pot lua de îndată măsuri eficiente.

Prof. ANCA LAURA, diriginta la Școala pedagogică din Carei. La munca pe care o desfășor ca diriginta la clasa mea primesc un substanțial ajutor din partea organizației U.T.M. La sfîrșitul fiecărei săptămîni, biroul U.T.M. pe clasă, care este format din elevi fruntași, analizează situația la învățătură și disciplină a utemiștilor. Sînt puși în discuție mai ales utemiștii care nu-și îndeplinesc cu toată răspunderea îndatoririle școlare.

Ca diriginta asist la aceste ședințe, desfășurate pe baza unui plan dinainte stabilit, la întocmirea căruia contribui și eu, prin sugestiile pe care le fac.

Prof. SANDA PAȘOLESCU, diriginta la Școala de 7 ani din Urlați. In școala noastră se acordă o mare atenție educării elevilor în spiritul prieteniei. Diriginții au organizat un schimb de corespondență între elevii noștri și elevii Școlii nr. 656 din Moscova. Prietenii din Uniunea Sovietică au trimis de curînd elevilor noștri frumoase daruri, iar ei se pregătesc în momentul de față să le răspundă la fel.

Consider că munca diriginților tineri s-ar desfășura cu rezultate mult mai bune dacă viitorii profesori ar fi mai temeinic pregătiți încă din facultate în această direcție. De aceea propun ca în pregătirea pedagogică a studenților, și mai ales în cadrul practicii pedagogice, să se pună mai mare accent pe munca de educare comunistă a elevilor pe care o desfășoară diriginții, să se organizeze mai multe asistențe la orele de diriginție.

DIRIGINȚILOR

Prof. LIVIU CRISTEA, diriginte la Școala profesională „Filimon Sîrbu" din București. — În școala noastră s-a creat un post U.T.M. de control, alcătuit din utemiștii fruntași. Periodic, postul U.T.M. de control prezintă la stația de amplificare a școlii cazurile acelor elevi care manifestă nepăsare pentru învățătură și au o conduită nesatisfăcătoare. Multe dintre lipsurile elevilor au fost astfel lichidate. Cred că această inițiativă ar putea fi folosită și în cadrul altor școli.

O problemă care merită să fie în atenția școlilor profesionale este asigurarea unor raporturi juste între maiștrii-instructori și elevi. Ridic această problemă deoarece am observat că mai sînt maiștri-instructori care nu țin seama de faptul că lucrează în școală, că au de-a face cu elevi. De aceea, nu se interesează de problemele pedagogice, de metodele muncii educative. Dirigintele are rolul de a-i ajuta pe maiștrii-instructori să cunoască munca școlii, să răspundă cerințelor ei.

Prof. P. NIREȘTEANU, diriginte la Școala medie serală „Al. Papiu Ilarian" din Tîrgu Mureș. — Pentru asigurarea unei frecvențe regulate la cursuri a muncitorilor-elevi, am colaborat de la început cu profesorii care lucrează la clasa mea și în special cu organizațiile U.T.M. și conducerile întreprinderilor unde lucrează elevii. Am stat de vorbă și cu elevii, cărora le-am explicat că frecvența regulată este prima condiție pentru a putea obține rezultate bune la învățătură, lucru pe care ei l-au înțeles.

Mulți dintre elevii mei studiază cu pasiune. Totuși, unii nu izbutesc să-și însușească toate cunoștințele. Cauza constă în lipsa de timp pentru pregătirea lecțiilor, ca și în nivelul scăzut al unor lecții.

Profesorii din școala noastră depun eforturi intense pentru înlăturarea acestui neajuns. Ei se străduiesc să predea lecții cît mai bine organizate, cît mai sistematice, pentru ca elevii să poată înțelege și să-și poată însuși cît mai temeinic cunoștințele încă din clasă.

Disciplina elevilor nu constituie o problemă grea, deoarece elevii noștri sînt oameni ai muncii care, la locul lor de producție, primesc o educație sănătoasă în spirit comunist și au un nivel de conștiință ridicat.

Momentul cel mai prielnic pentru a discuta problemele legate de viață și munca elevilor noștri sînt orele de diriginție pe care căutăm să le organizăm cît mai bine. Avînd în vedere faptul că elevii termină cursurile de seară destul de tîrziu, am socotit că e bine să ținem nu o singură „oră" de 90 de minute o dată pe lună, ci două „ore" de cîte 45 de minute.

La una din orele de diriginție am discutat despre prietenia dintre tineri și tinere. Am ridicat în fața colectivului această problemă pentru că am constatat că între unii din ei există prietenii greșit înțelese. Înaintea începerii lucrărilor trimestriale de control am discutat la o oră de diriginție despre importanța acestor lucrări, arătînd elevilor cîte greutăți vor întîmpina în însușirea cunoștințelor dacă vor lipsi de la vreo lucrare. Rezultatul acestei discuții a fost că nici un elev n-a lipsit de la lucrările de control.

Elevii noștri nu știau să ia notițe. În repetate rînduri la orele de diriginție m-am preocupat și de această problemă.

Aș dori ca în viitor ministerul să se preocupe mai mult de școlile serale, să ne ajute să ne desfășurăm mai bine munca dînd îndrumări privitoare la activitatea dirigiților din școlile serale, organizînd consfătuiri cu profesorii diriginți care lucrează în cadrul acestor școli.

Prof. A. TOMACINSKI, diriginte la Școala medie de muzică din București. — Pentru ridicarea nivelului la învățătură diriginții din școala noastră folosesc multiple mijloace. Săptămînal, fiecare diriginte extrage din catalog rezultatele obținute de elevi la învățătură și analizează cu clasa situația celor rămași în urmă. Elevii slabi sînt ajutați să lichideze cu rămînerea în urmă la învățătură prin ajutorul individual pe care-l primesc din partea profesorilor la lecții ca și la orele de meditații.

Organizăm ore de meditații pentru elevii care sînt în urmă la un singur obiect și pentru acei cărora le-au rămas unele chestiuni neclare, neprecizate la lecții. Am văzut că nu e bine să-i aducem pe elevii căzuți la 2-4 obiecte la meditații, deoarece prin aceasta îi supraîncărcăm. Am ajuns la concluzia că cea mai bună cale pentru a-i ajuta pe acești elevi este ca profesorii să le acorde mai multă atenție în timpul orelor de clasă. În acest fel am obținut rezultate satisfăcătoare în munca de ridicare a nivelului la învățătură al elevilor noștri.

Prof. B. ALEXIANU, diriginte la Școala medie nr. 2 din Piatra Neamț. — Pentru a-i stimula pe elevi la învățătură am folosit un grafic al notelor în care am urmărit situația acestora pe o perioadă mai îndelungată. În acest grafic, pe care l-am afișat în clasă, am cuprins și situația frecvenței. Din el se poate vedea cu ușurință dacă un elev a progresat, a rămas în aceeași situație sau a regresat. Graficul a constituit pentru toți elevii un stimulent de a-și ridica nivelul la învățătură.

În această privință am primit ajutor și din partea părinților. Mulți dintre ei au consimțit să-i primească acasă și să-i supravegheze în întocmirea lecțiilor pe unii elevi ai căror părinți nu se pot ocupa suficient de ei din cauză că lucrează ambii în producție și care, locuind departe de școală, nu pot veni aici.

Prof. GH. COSMA, diriginte la Școala medie nr. 1 din Satu Mare. — Clasa a VIII-a, la care sînt diriginte, e cea mai bună clasă din școala noastră. Peste 50% din elevi au note peste 7. Aceste rezultate se datoresc în mare măsură ajutorului primit din partea organizației U.T.M. a clasei. Primirea elevilor în rîndurile utemiștilor a fost un stimulent pentru obținerea de rezultate cît mai bune la învățătură. Au fost primiți în organizație elevii cei mai buni la învățătură și disciplină. Au început să facă cereri de primire și elevi cu o situație mai slabă. Li s-a explicat că nu sînt suficient de bine pregătiți pentru a intra în U.T.M. și că vor fi primiți numai atunci cînd vor avea rezultate bune la învățătură și conduită model. Aceasta i-a determinat pe majoritatea elevilor clasei să-și ridice nivelul la învățătură, să lupte împotriva mediocrității.

Prof. A. LAPADUȘ, diriginte la Școala medie „Horia, Cloșca și Crișan" din Alba Iulia. — Munca mea de diriginte nu se limitează la orele de diriginție. Am căutat să fiu alături de elevi în toate acțiunile, să-i îndrumez și să-i stimulez în muncă. De exemplu, am participat alături de ei la acțiunile obștești în gospodăriile agricole colective din comunele Galda și Oarda. Acest lucru l-au făcut și ceilalți diriginți din școala noastră, fapt care i-a stimulat pe elevi și ne-a ajutat să obținem titlul de școală fruntașă în munca patriotică.

Pentru educarea politico-ideologică a elevilor, printre alte măsuri am confecționat cu elevii un panou cu spicuiri din presă și un calendar săptămînal, pe care sînt însemnate zilnic evenimentele interne și internaționale.

Prof. ELENA MARUȚA, diriginte la Școala profesională „Kirov" din București — Diriginții din școlile profesionale au sarcina să urmărească, pe lîngă munca de însușire a cunoștințelor, și modul în care se realizează îmbinarea teoriei cu munca practică productivă. Pe noi ne preocupă în mare măsură dezvoltarea la elevi a dragostei față de meseria aleasă, a spiritului de răspundere față de muncă, familiarizarea elevilor cu viața din întreprindere. Ne străduim să-i facem pe elevi să cunoască scopul muncii pe care o îndeplinesc, să înțeleagă că pentru rezultate bune se cer eforturi intense. Trezirea spiritului de răspundere față de muncă, față de producție o realizăm printr-o susținută acțiune de lămurire, prin convingerea elevilor asupra importanței cerințelor pe care le pune în fața lor producția.

Prof. GH. HERESCU, diriginte la Școala de 7 ani nr. 11 din București. — Sînt de părere că este bine să se elaboreze o programă și o metodică pentru munca desfășurată în orele de diriginție. Instrucțiunile ministerului cu privire la munca educativă, primite de școli în decembrie 1958, ne sînt de un mare folos. Este necesar ca diriginții să aplice indicațiile cuprinse în aceste instrucțiuni în mod creator, ținînd seama de condițiile concrete, specifice clasei lor. Propun ministerului să completeze aceste instrucțiuni cu teme și metode privind realizarea educației științifico-ateiste a elevilor, deoarece este un domeniu în care diriginții nu au suficient material de îndrumare.

Prof. M. MOCANU, diriginte la Școala medie serală din Pitești — În munca unor diriginți de la școlile serale se manifestă tendințe greșite. Aceștia organizează orele de diriginție la fel ca la cursurile de zi și se comportă cu tinerii maturi ca și cu copiii. Dimpotrivă, alții au față de muncitorii-elevi o atitudine prea familiară. De asemenea, sînt diriginți care îi consideră pe elevii de la cursul seral oameni deja formați, care știu totul și socotesc că nu e cazul să discute cu ei prea multe probleme, trecînd cu vederea multe aspecte care ar trebui discutate.

Din tematica orelor de diriginție din învățămîntul seral n-ar trebui să lipsească problema formării deprinderilor de muncă independentă. Noi avem în plan această problemă, iar la unele clase s-au organizat exerciții în colectiv în legătură cu efectuarea temelor și cu învățarea lecțiilor.

Consider că „Revista de pedagogie" ar putea să-i ajute mai mult pe diriginții din școlile serale prin publicarea unor consultații pe probleme privind munca educativă în aceste școli.

Dată fiind importanța învățămîntului seral cred că ar fi util să se organizeze o consfătuire pe țară cu profesorii și diriginții care lucrează în aceste școli.

Prof. A. PAVLOVSCHI, diriginte la Școala medie din Urziceni. — Acord multă atenție controlului prin sondaj al temelor pentru acasă. Acest control contribuie la evitarea rămînerii în urmă a elevilor, mă ajută să văd în ce măsură își îndeplinesc elevii îndatoririle, să aflu cauzele neefectuării temelor de către unii elevi, să iau măsuri concrete pentru fiecare caz în parte.

Discuțiile individuale cu elevii sînt și ele necesare pentru diriginte, întrucît îl ajută să cunoască preocupările elevilor, să facă legătura dintre acestea și situația la învățătură a elevului și să le dea sfaturi pentru a-și canaliza eforturile cît mai util.

Socotesc necesar ca lucrările cu teme pedagogice să apară în tiraje sporite, spre a fi la îndemîna tuturor cadrelor didactice.

Prof. M. BĂDESCU, diriginte la Școala pedagogică din Craiova. — În centrul preocupărilor noastre stă pregătirea elevilor nu numai ca viitori învățători, ci și ca activiști pe tărîm cultural. Pe lîngă celelalte ore din programul școlii, orele de diriginție sînt folosite din plin în acest scop. Am organizat astfel o oră cu tema „O seară culturală în satul meu". De asemenea, elevii noștri participă regulat sub conducerea profesorilor la concerte. Se organizează apoi discuții în legătură cu lucrările audiate. Cu prilejul diferitelor sărbători elevii noștri prezintă serbări în satele din apropiere. Anul acesta, în cinstea zilei de 30 Decembrie, elevii vor prezenta o serbare în sala căminului cultural din comuna Moțăței.

Prof. N. ȘINCAI, diriginte la Școala profesională „Industria Lînei" din Timișoara. — Diriginții din școala noastră colaborează strîns cu școlile de 7 ani, pentru atragerea elevilor spre școlile profesionale. În acest scop diriginții au vizitat cîteva școli de 7 ani unde au organizat discuții cu elevii clasei a VII-a. Li s-au arătat cu acest prilej meseriile care se predau în școala noastră și au fost invitați să ne viziteze școala.

În școala noastră s-a organizat și un curs de pregătire pentru ca viitorii ucenici să cunoască de pe acum care este specificul școlii noastre, al meserici pe care o vor învăța.

Prof. C. SPATARU, diriginte la Școala serală din comuna Rovinari, raionul Tg. Jiu. — Pentru ca munca profesorilor din școlile serale să se desfășoare în condiții cît mai bune, consider că ar trebui ca M.I.C. să elaboreze îndrumări privind metodele de predare în aceste școli, să ajute pedagogilor să muncească ținînd seama îndeaproape de specificul muncii în școala serală.

Prof. A. POROLIXEANU, diriginte la Școala medie din Satu Mare. — În școala noastră încă n-a fost asigurată pe deplin disciplina conștientă a elevilor. Aceasta se datorează, în primul rînd, faptului că nu există încă cerințe unice ale pedagogilor față de elevi. Spre exemplu, nu toți profesorii pretind elevilor să se prezinte la școală în uniforme, să aibă o ținută corectă.

Consider că nota anuală la purtare nu trebuie stabilită după nota din ultimul trimestru, deoarece sînt elevi care, cunoscînd regulamentul, încalcă sistematic disciplina în primele două trimestre, fiind siguri că ultima notă e hotărîtoare.

Prof. E. LIPOVEANU, diriginte la Școala de coregrafie din București. — În munca de organizare a activităților obștești ne sprijinim mult pe ajutorul părinților. De asemenea părinții l-au însoțit pe elevi în vizitele pe care le-au făcut în întreprinderi, stabilind legătura între muncitori și elevi.

Prof. GRIGORE BALEA, diriginte la Școala pedagogică din Sighet. — Consider că este necesar să se editeze o antologie care să cuprindă literatura beletristică indicată pentru a fi folosită în cadrul orelor educative.

Prof. GH. TEJU, diriginte la Școala de 7 ani din comuna Aluniș, raionul Teleajen. — În munca mea de diriginte mi-au fost de mare folos instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la organizarea și desfășurarea orelor educative. Cred că în viitor va trebui să acordăm mai multă atenție folosirii recompenselor și pedepselor ca măsuri cu caracter educativ.

Prof. ARPAD BIHARI, diriginte la Grupul școlar de construcții din Tg. Mureș. — La întărirea disciplinei în școala noastră a contribuit în mare măsură faptul că în fiecare clasă există un caiet de observații în care profesorii și diriginții fac observații asupra atitudinii elevilor față de muncă și a comportării lor în cadrul orelor de curs și în activitățile din afara clasei și a școlii. În acest caiet sînt notate și aspectele pozitive din munca elevilor.

Periodic, pe baza celor însemnate în caiet, diriginții analizează cu clasa activitatea elevilor trasînd sarcini pentru etapa următoare.

Prof. CORALIA FULGEANU, diriginte la Școala nr. 151 din București. O preocupare deosebită pentru noi pe linia educației politico-ideologice a elevilor a fost alegerea metodelor de muncă. Una din metodele pe care le-am folosit în acest scop au fost discuțiile cu elevii. De asemenea, am organizat întîlniri între elevi și muncitori. La o asemenea întîlnire, de exemplu, au luat cuvîntul în fața elevilor muncitori de la uzinele „Grivița Roșie".

Am dori ca ministerul să ne ajute mai mult în organizarea excursiilor, care au un mare rol educativ.

Prof. I. URZICEANU, diriginte la Școala medie nr. 3 din Sibiu. — Propunem să se organizeze în viitor și consfătuiri ale diriginților la care să se ia în discuție în mod aprofundat cîte o singură problemă. Susțin propunerea de a se edita o metodică pentru orele de diriginție. De asemenea, cred că este bine să se organizeze cursuri de pregătire pentru diriginți.

În numărul viitor vom publica în continuare lucrările consfătuirii.

Utemiștii îi pregătesc pe pionieri pentru intrarea în rîndurile organizației U.T.M.

Practica pedagogică a viitorilor învățători

Obiectivele a căror realizare o urmăresc cadrele didactice de la Institutul pedagogic de învățători din București în desfășurarea practicii pedagogice a studenților sînt multiple. Pe primul plan se află însă grija pentru orientarea ideologico-politică a lecțiilor practice, pentru conținutul științific al acestora, pentru strînsa lor legătură cu practica, pentru ca viitorii învățători să învețe a face din lecțiile lor un puternic mijloc de educație comunistă a copiilor, de pregătire a lor pentru viață.

Această grijă se oglindește în calitatea lecțiilor ținute de studenți. La o lecție practică de istorie, de pildă, în care un student le-a vorbit copiilor din clasa a IV-a despre Moldova din timpul lui Ștefan cel Mare, el a accentuat în special asupra elementelor menite să formeze la copii bazele unei concepții juste asupra istoriei. În cuvinte simple, pe înțelesul celor care-l ascultau, studentul le-a explicat raporturile sociale dintre clase în timpul lui Ștefan, le-a vorbit despre situația grea a iobagilor și a subliniat importanța pe care au avut-o masele în dezvoltarea istoriei. Cu scopul de a dezvolta la elevi dragostea de patrie, el a pus un accent deosebit pe zugrăvirea în culori vii și emoționante a trecutului de luptă al poporului nostru.

La o lecție de științele naturii, în care s-a predat tema „Stejarul și fagul", studentul practicant a folosit cîteva exemple legate de temă pentru a le arăta copiilor că totul în natură este într-o continuă transformare. Cu prilejul unor lecții în care s-a vorbit despre unele plante oleaginoase li s-a spus copiilor pe scurt în ce constă importanța cultivării cît mai intense a acestor plante pentru țara noastră.

În organizarea practicii pedagogice se acordă în același timp o foarte mare atenție realizării unor lecții care să răspundă cît mai bine cerințelor metodice. În timpul practicii studenții pot să-și dea seama pe baza propriei lor experiențe cum se realizează o lecție bună, în ce constau calitățile și defectele unei lecții, de ce o lecție a fost reușită și alta nu. Munca pentru realizarea lecției practice începe de la alcătuirea planului. După ce se consultă cu învățătorul clasei la care urmează să predea și după ce, pe baza cunoștințelor teoretice acumulate în orele de pedagogie și metodică, studentul își alcătuiește planul de lecție, el prezintă acest plan profesorului de metodică și de pedagogie. De măsura în care planul este judicios întocmit depinde în bună parte reușita lecției. Tocmai de aceea profesorii se străduiesc să asigure o bună îndrumare a studenților în această fază premergătoare lecției. Realizarea lecțiilor practice este de neconceput fără această îndrumare. O studentă care urma să țină la clasa a II-a o lecție despre „Udatul florilor" aglomerase în planul de lecție, neglijînd particularitățile de vîrstă ale copiilor, cunoștințe la nivelul clasei a IV-a. La citire, o altă studentă își propusese să comunice copiilor în lecția cu tema „Delta Dunării" mai multe cunoștințe de geografie, neglijînd ceea ce constituia de fapt scopul lecției — citirea conștientă și expresivă. Aceste defecțiuni au fost înlăturate însă la vreme în urma sfaturilor primite de la profesorii cu care studenții s-au consultat înainte de lecție. Cînd însă pregătirea atentă și amănunțită a studenților lipsește, rezultatele sînt negative. S-a văzut aceasta, bunăoară, la o lecție de predare a aritmeticii simultan la clasele I-a și a III-a. Pentru că planul de lecție al studentului nu a fost suficient discutat cu profesorii metodiști, acesta nu și-a dozat bine timpul rezervat fiecărei clase, nu și-a ales exercițiile și metoda de predare cea mai potrivită, iar lecția nu și-a atins scopul. Este necesar deci ca de fiecare dată studenții să fie îndrumați cu grijă și atenție în pregătirea lecțiilor, să li se arate cu prilejul discutării planurilor ce au de făcut pentru ca lecțiile lor să se desfășoare bine

Rolul instructiv al practicii pedagogice nu ia sfîrșit o dată cu ținerea lecțiilor. După terminarea acestora studenții au de cules, de cele mai multe ori, învățăminte importante pentru munca lor viitoare. În ședințele de analiză, care au loc după fiecare lecție practică,se discută „pe concret" numeroase probleme de metodică și pedagogie. Un student a terminat lecția înainte de vreme și nu a știut ce să facă în timpul rămas disponibil, un altul a rezolvat această problemă repetînd cu copiii cunoștințe din orele precedente. E bine că a procedat așa ? Ce trebuie să se facă în astfel de situații ? La o lecție practică disciplina a fost asigurată prin comportarea severă a studentului. La o altă lecție, dimpotrivă, s-a asigurat disciplina printr-o atitudine degajată și apropiată de elevi. Cum se ajunge prin metode diferite la rezultate asemănătoare? Studenții, pe baza cunoștințelor teoretice și a minimului de experiență pe care l-au căpătat în cele cîteva ore de practică, fac observații și aprecieri, subliniază aspectele pozitive ale lecțiilor, scot în evidență greșelile și le cercetează cauzele, trag concluzii și învățăminte pe care le vor folosi în viitor. Toate aceste discuții sînt îndrumate de pedagogi, care dezleagă problemele mai complicate, apreciază justețea părerilor exprimate de studenți și îi orientează. Sînt încurajate totodată inițiativa studenților, munca lor creatoare, străduința lor de a ajunge să folosească cele mai bune metode și procedee.

Practica pedagogică a viitorilor învățători constituie unul din factorii cei mai importanți de care depinde buna lor pregătire. De seriozitatea cu care este tratată această latură a muncii în școlile și institutele pedagogice depinde felul cum se va prezenta mîine la catedră. elevul sau studentul de astăzi.

OCTAVIAN BUZESCU

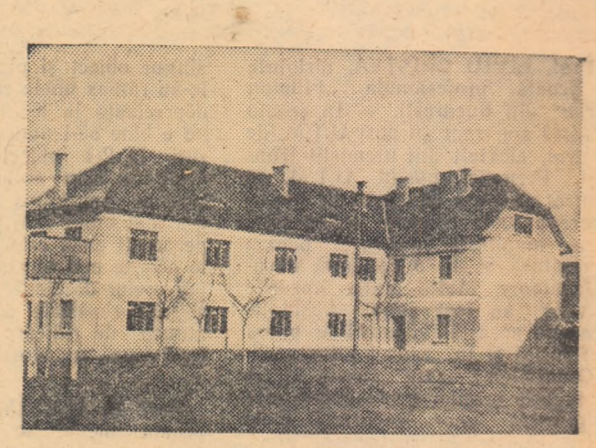

Clădirea Casei de copii din comuna Orlat...

și spălătorul modern și confortabil

Intr-o casă de copii

Pe valea Cibinului, la poalele munților Cindrelul, se află Casa de copii din Orlat, în care sînt crescuți și educați cu grijă părintească peste 250 de copii. Localul casei oferă copiilor tot confortul. Trei din cele unsprezece pavilioane au fost complet renovate și dotate cu instalații sanitare moderne.

Copiii au condiții minunate pentru a-și petrece timpul liber în chip cît mai plăcut : un club cu numeroase jocuri de șah, șubah, popice de masă, o bibliotecă cu peste 1500 de volume etc. Iubitorii de muzică, de dans, de teatru pot activa în formațiile artistice create în cadrul casei.

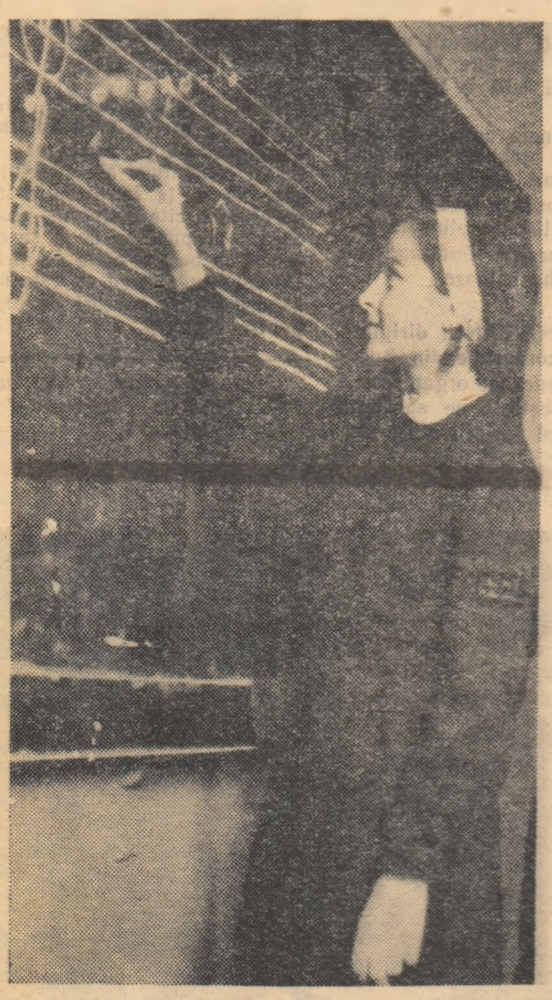

În școlile noastre se dă o deosebită atenție educației estetice a elevilor. Iată o elevă a Școlii medii „N. Bălcescu" din București desfășind tainele contrapunctului.

Activitate bogată

Cadrele didactice din raionul Timișoara desfășoară o bogată activitate în cadrul cercurilor pedagogice. Programul de activitate al cercurilor cuprinde un mare număr de lecții deschise la toate disciplinele, precum și numeroase referate cum sînt cele intitulate „Cum se realizează educația patriotică a elevilor la lecțiile de istorie", „Munca cu harta la lecțiile de geografie a patriei", „Utilizarea literaturii beletristice la lecții".

La școala metodelor înaintate

Adeseori, după predarea unor lecții despre țesături profesorii de specialitate din școala noastră au fost întrebați de ucenici :

— De ce stofe din aceeași lînă, cu aceeași țesătură și lucrate la războaie de același tip sînt uneori atît de diferite ca aspect ?

— Aceasta depinde de nivelul calificării profesionale și de metodele de muncă ale filatorilor și țesătorilor — arătau în asemenea împrejurări profesorii și maiștrii-instructori.

A te limita însă doar la un asemenea răspuns înseamnă să nu folosești o ocazie deosebit de prielnică pentru a trezi interesul ucenicilor pentru metodele înaintate de muncă și a le lărgi orizontul de cunoștințe.

Profesorii școlii noastre au înțeles aceasta. Explicîndu-le ucenicilor care este cauza diferențelor în calitatea diferitelor fire și țesături, le-au propus să urmărească comparativ, în secțiile fabricii „Partizanul roșu", rezultatele care se obțin prin aplicarea diferitelor metode de muncă.

Această lecție-excursie prin întreprindere a fost un minunat prilej de a populariza în rîndul ucenicilor cele mai răspîndite metode avansate de muncă folosite în filaturi : metoda Melnikov, de schimbare a sulului de pretort la selfactor în timpul mersului și metoda Patrikeeva, pentru lichidarea ruperii firelor în filatură.

După ce ucenicii au fost lăsați să urmărească singuri, la două mașini alăturate, cum se lucrează după metoda Zoiei Patrikeeva în comparație cu vechea metodă de înnădire a firelor rupte la selfactor, cîțiva au observat că prin metoda Patrikeeva se procedează tocmai invers față de vechiul procedeu.

— În loc să se răsucească firele rupte, acestea sînt desrăsucite — au spus ucenicii.

Apoi s-a trecut la explicarea și demonstrarea procedeului Zoiei Patrikeeva. Pe scurt, metoda este următoarea : Între degetul mare și arătătorul mîinii stîngi se prinde pretortul scurt, iar cu mîna dreaptă, între degetul mare și cel arătător, se desrăsucește firul și se alătură pretortului cu care se împletește. În felul acesta, locul de îmbinare nu prezintă nici un fel de îngroșare și poate fi cu greu deosebit de restul firului.

După demonstrație li s-a propus cîtorva ucenici să repete și ei operația. Deși procedeul cere mai multă îndemînare decît vechea metodă, ucenicii fruntași la practică au reușit să și-l însușească în timp destul de scurt. S-a trecut apoi la demonstrarea și scoaterea în relief a avantajelor procedeului Patrikeeva, arătîndu-li-se ucenicilor că prin aplicarea acestei metode rezistența firului înnădit este aproape egală cu rezistența inițială a firului. De asemenea, este mult îmbunătățită omogenitatea firului, ceea ce face ca în țesătorii să se obțină din firele înnădite prin această metodă stofe cu un frumos aspect exterior.

Lecția-excursie a dat roade bune. Curînd, cu sprijinul maiștrilor-instructori și al maiștrilor din întreprindere, atît ucenicii din anul II cît și cei din anul I au trecut la aplicarea cu deplin succes a noii metode.

În același fel s-a procedat și cu popularizarea în rîndul ucenicilor a metodei Melnikov, cu deosebirea că aplicarea acesteia fiind mai pretențioasă a fost urmărită mai ales de elevii din anul II. În explicarea și demonstrarea acestei metode, inițiate de inginerul sovietic Melnikov de la Combinatul textil din Kupavna, li s-a arătat ucenicilor că pentru aplicarea ei este necesar să se adapteze la selfactor niște dispozitive foarte simple — suporți pentru sulul de pretort ce două asemenea dispozitive, prinse cu ajutorul unor șuruburi. Pe o planșă dinainte confecționată li s-a prezentat apoi ucenicilor desenul dispozitivului. În continuare li s-a arătat cum execută filatoarea operația de schimbare a sulului vechi cu un sul nou, subliniindu-se că aceasta se face prin spatele selfactorului, în cel mult 5 curse ale căruciorului. Ucenicii au urmărit cu atenție felul cum se așează pe suportul mașinii sulul plin, cum se împart firele de pretort în grupe care se răsucesc împreună și cum se începe înlocuirea firelor de pe sulul vechi, aproape gol, așezat pe dispozitiv, cu cele de pe sulul plin.

În încheierea demonstrației li s-a atras ucenicilor atenția asupra faptului că pentru aplicarea în bune condiții a acestei metode este necesar ca pe sulul ce se golește să fie înfășurată o cantitate mică de material, căci altfel firele se încurcă.

Bineînțeles că și demonstrația acestei metode a fost urmată de explicarea avantajelor care se obțin prin aplicarea ei. S-a procedat în așa fel încît aceste avantaje au fost observate chiar de ucenici după ce ei au urmărit la lucru cîteva filatoare fruntașe.

— Calitatea firului este mult îmbunătățită — a constatat unul dintre ucenici.

— Iar deșeurile s-au redus cu mult — au observat alți cîțiva.

În sfîrșit, după un timp au făcut aproape toți încă o constatare importantă :

— Nu se mai oprește aproape de loc selfactorul pentru schimbarea pretortului.

— Se măresc deci producția și productivitatea muncii — au tras, tot ei, concluzia.

Prof. N. LUPAȘ

ARNET CULTURAL

...iția cărții și graficei din R.S.S. Ucraineană

...ziția cărții și graficii R.S.S. ...ene, deschisă recent la Bucu... din inițiativa Ministerului In... ...intului și Culturii și a Con... ...i General A.R.L.U.S., cu... peste 2000 de cărți, 300 de grafice de șevalet și de cărți ...te 70 de pancarde politice, ...e și agricole, apărute în ul... 2—3 ani — bineînțeles nu... ...o mică parte din ceea ce au editurile ucrainene în acest

...că înainte de Marea Revoluție ...listă din Octombrie trei sfer... din populația Ucrainei nu știa ...rie, nici să citească, astăzi în ...ina Sovietică există 33 edituri ...republicane, 13 regionale și 3 ...ersitare), apar 90 de reviste și ... 3000 de gazete republicane, ...onale, raionale, de fabrică, de ...oz etc., în limbile ucraineană, ..., moldovenească și maghiară. ...amintim, pe de altă parte, ...n limba ucraineană se traduc ...i din peste 50 de limbi. Trebuie ...t în vedere că ocupanții hitle... au distrus aproape în între... ...e industria poligrafică a ...inei Sovietice. Cu ajutorul frăț... al popoarelor din U.R.S.S., ...grafiile din Kiev, Harcov, Odesa, Lvov și din alte centre au fost însă refăcute, în 1949 întrecindu-se nivelul antebelic de tipărire a cărților și periodicelor. In 1958 editurile din R.S.S. Ucraineană au scos 116 milioane de cărți, adică de două ori mai mult decît în anul 1940 și de unsprezece ori mai mult decît în 1913. Cărțile ce apar în Ucraina Sovietică cuprind un cerc larg de probleme ale construcției comuniste, izvorîte din hotărîrile istorice ale Congreselor XX și XXI ale P.C.U.S.

Expoziția cuprinde lucrări de literatură politică și social-economică, științifică, beletristică, didactico-pedagogică, literatură medicală, muzicală, literatură pentru copii și tineret etc.

Editura de stat pentru literatură politică din R.S.S. Ucraineană tipărește operele clasicilor marxism-leninismului, literatură teoretică și politică de masă, istorică, economică, filozofică, lucrări privind relațiile internaționale etc. Găsim în expoziție literatură memorială referitoare la clasicii marxism-leninismului, studii biografice asupra multor activiști de seamă ai Partidului Comunist și statului sovietic, cuvîntări și lucrări ale tovarășului N. S. Hrușciov consacrate problemelor cruciale de politică internă și externă, culegeri de documente și materiale, cum este colecția de documente în trei volume „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie în Ucraina", culegerea de documente „Congresele și conferințele P. C. al Ucrainei" și alte numeroase volume care prezintă un deosebit interes pentru cititori.

De tipărirea literaturii didactico-pedagogice se ocupă editura didactico-pedagogică „Dadianska škola", una din cele mai mari edituri din republică. Aceasta a editat numai în ultimul timp 2887 manuale cu un tiraj de 345.000.000 exemplare. Pentru legarea tot mai strînsă a școlii cu viața, cu producția, în R.S.S. Ucraineană se tipăresc manuale de lăcătușărie, de strungărie, de electrotehnică, de radiotehnică generală, manuale ajutătoare privind cultivarea cerealelor, a legumelor etc. Găsim în expoziție manuale de istorie, de literatură, de geografie, abecedare, manuale de conversație pentru limbi străine, de geografie economică a țărilor străine, manualul de literatură pentru școlile tineretului muncitoresc, metodica predării lăcătușăriei, cărți cuprinzînd lecții practice pentru atelierele școlare ș.a. O serie de cărți vorbesc despre faptele eroice ale tineretului Ucrainei.

Trebuie amintit că în expoziție se află cărți în limba ucraineană ale unor scriitori romîni ca Eminescu, Creangă, Delavrancea, Sadoveanu, Petru Dumitriu, Francisc Munteanu etc., multe din ele scoase în editura „Molod" (Tineretul), în condiții grafice foarte reușite.

Grafica ucraineană tratează teme variate — fapte glorioase din trecutul de luptă pentru dreptate și independență al poporului ucrainean și din lupta pentru instaurarea puterii sovietice în Ucraina, acțiunea glorioșilor ostași și partizani împotriva ocupanților fasciști în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, succesele dobîndite în construcția socialismului etc.

Fiecare carte, gravură, pancartă expusă arată vizitatorului succesele marcante ale minunatului popor ucrainean, marile lui cuceriri pe tărîmul literaturii și artei.

NICOLAE CIACHIR

Pentru vacanță

...ecomandați elevilor ...mele:

...Nepoții gornistului; Răsare soa...le; Dincolo de brazi; Vizita tov. ...rușciov în America; S.O.S. în ...osmos; Brigada lui Ionuț; Soarta ...ui om; Viața învinge; Comunis...l; Ciulinii Bărăganului; Omul cu ...rma; Băile Herculane; Kociubei; ...acul Roșu; Cetatea Histria; O în...mplare extraordinară; Pasagerul ...landestin; Nufărul roșu; Nicolae ...Grigorescu; Mingea; Nauris; Aurel ...Vlaicu; Misterul castelului părăsit; Sateliți artificiali; Insemnări ...din Deltă; Sombrero; Ora H; Răs...ătatul; Născuți în furtună; Festi...valul prieteniei; Arendașul romîn; ...Pe malurile Antarctidei; Domnul ...Goe; Ermitajul de stat; Două lo...uri; Rita; Circul Slavia; Marinică; ...Vocație; Poetul; Pentru 100.000 de ...mărci; Taina plantelor; Epoleții ...purpurii; Răsună valea; Misiunea ...periculoasă; Lupul și cărturarul; Lupul și cei 7 viteji; Amnarul fermecat; Fluierașul fermecat; Lumea tăcerii.

Pentru elevii claselor VIII-XI se mai recomandă a fi vizionate filmele:

Cetatea sfărîmată; Pasărea furtunii; Alo, ați greșit numărul; O scrisoare pierdută; Pe Donul liniștit; Zboară cocorii; Învățătoarea; Cringul de călini; Poemul pedagogic; Examen de maturitate; Contele de Monte Cristo; Saltanat; Fata căpitanului; Jan Husz; Mizerabilii.

De asemenea se recomandă a fi vizionate filmele din cadrul săptămînii filmului pentru copii și cele prezentate în cinstea zilei de 30 Decembrie.

...și piesele de teatru:

Nota 0 la purtare; A treia, Patetica; În numele revoluției; Vlaicu și feciorii lui; Răzeșii lui Bogdan; Hagi Tudose; David Copperfield; Tragedia optimistă; Inșir-te mărgărite; Partea leului; Ala, bala, portocala; Punguța cu doi bani; Cravata roșie; Tînăra gardă; Carnețelul fermecat; Isprăvile viteazului Heracle.

Noi manuale școlare și lucrări pedagogice

Limba romînă — *pentru clasa a VII-a.*

Logica — *pentru clasa a XI-a*

Geografia — *pentru clasa a VI-a a școlilor cu limba de predare germană.*

Istoria R.P.R. — *pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare rusă.*

Istoria modernă și contemporană — *pentru clasa a X-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

Culegere de texte — *pentru clasa a VIII-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

Culegere de texte — *pentru clasa a IX-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

Fizica — *pentru clasa a XI-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

Chimia — *pentru clasa a XI-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

N. K. Krupskaia — *Opere pedagogice vol. I.*

* * * — Predarea aritmeticii la clasele III și IV ale școlilor cu limba de predare maghiară.

Emisiunea „Școala și viața"

Radioteleviziunea prezintă în fiecare săptămînă emisiunea radiofonică „Școala și viața".

Obiectivul principal al acestei emisiuni este de a contribui la legarea cît mai strînsă a școlii cu practica construcției socialiste. Emisiunea „Școala și viața" contribuie de asemenea la popularizarea realizărilor regimului nostru democrat-popular în domeniul educației și învățămîntului, pune în discuție probleme pedagogice, probleme ale activității școlilor de toate gradele.

Propuneți în scris Radioteleviziunii (căsuța poștală nr. 111 București, pentru emisiunea „Școala și viața") temele de care doriți să se ocupe emisiunea pentru a vă fi în cît mai mare măsură de folos.

Emisiunea „Școala și viața" se difuzează miercurea orele 21 pe programul I și în reluare sîmbătă, orele 10,30.

PROFESORI, STUDENȚI ȘI ELEVI

Abonați-vă din timp la

GAZETA MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ

Seriile A și B

Abonamentele se pot face la oficiile poștale, prin factorii poștali și prin difuzorii voluntari din școli și instituții, ca și la S.S.M.F., contul 070.004 la B.R.P.R. Filiala Lenin, București.

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași publică vacant, în vederea ocupării prin concurs, postul de conferențiar la disciplina zootehnie specială, catedra de Zootehnie generală și alimentație, poziția VI-5.

Pentru participarea la concurs cei interesați urmează să înainteze, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, o cerere adresată Institutului agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția sau întreprinderea unde acesta are funcția de bază; memoriul de activitate didactică și științifică semnat de candidat; autobiografie; certificat de vechime în specialitate, eliberat de unitatea unde lucrează.

Concursul se va desfășura în localul Institutului din Iași, aleea M. Sadoveanu nr. 3. Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

★

Institutul de construcții din București anunță prelungirea termenului de înscriere a candidaților pentru postul de conferențiar la disciplina geologie tehnică (poziția 4 din statul de funcțiuni al catedrei de geotehnică și fundații) pînă la data de 31 decembrie 1959.

Condițiile de concurs au apărut în ziarul „Informația Bucureștiului" nr. 1832 din 30 iunie 1959.

Cultură fizică și sport

Consfătuire cu privire la problemele școlilor sportive de elevi

În zilele de 20 și 21 dec. a.c. a avut loc consfătuirea organizată de Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii cu directorii școlilor sportive de elevi și cu inspectorii metodiști de educație fizică ai secțiilor de învățămînt și cultură.

Au fost prezentate referate despre organizarea și controlul muncii educative în școlile sportive de elevi, despre desfășurarea pregătirii tehnice în cadrul școlii sportive de elevi și despre îndrumarea și controlul școlii sportive de elevi de către secția de învățămînt și cultură.

Referatele prezentate și discuțiile purtate pe marginea lor au scos la iveală contribuția pe care școlile sportive de elevi o pot aduce la educarea comunistă a tineretului școlar precum și rolul lor important în specializarea elevilor cu aptitudini sportive deosebite, care vor fi chemați să improspăteze loturile reprezentative ale R.P.R. în întrecerile internaționale.

Cu ocazia consfătuirii s-a efectuat un rodnic schimb de experiență, care a dus la precizarea sarcinilor, mijloacelor și metodelor celor mai bune care trebuiesc folosite în activitatea instructiv-educativă, accentuîndu-se în mod special asupra colaborării cu directorii școlilor de bază din care se recrutează elevii, cu profesorii de educație fizică din aceste școli, asupra legăturilor de colaborare cu organizațiile de U.T.M. și pionieri și cu părinții elevilor.

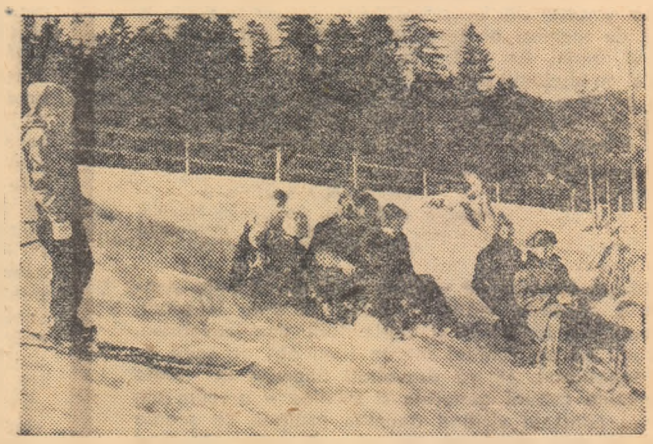

Derdelușul te cheamă!

Materiale sportive de iarnă confecționate cu mijloace proprii

Materialele necesare sezonului sportiv de iarnă sînt produse în cantități [illegible]nate de către întreprinderile specializate. Micii sportivi, care au la îndemînă materialele necesare și îndrăgesc activitatea practică își pot confecționa însă și singuri, cu mijloace proprii, schiurile, patinele și săniuțele de care au nevoie, îndrumați de învățători, de profesorii de educație fizică sau de profesorii-maiștri care conduc lucrările de atelier.

Schiurile se pot lucra din lemn de frasin, plop, salcîm, salcie, mesteacăn. Nu este recomandabil lemnul de fag, brad și stejar. Tăiem lemnul, avînd grijă ca lungimea să fie cu 30 — 35 cm. mai mare decît înălțimea celui care le va utiliza. Lățimea va fi de 9 cm. la vîrf, 8 cm la capătul opus, 7-8 cm la mijloc, iar grosimea de 1 cm la vîrf, 10-12 mm la capătul opus și 3-5 cm la mijloc. Lemnul ales nu trebuie să aibă noduri, ci să fie alcătuit din fibre lungi și drepte. Talpa schiului trebuie bine dată la rindea. Pe mijlocul tălpii vom face în lungime un șanț. Vîrful schiului trebuie să fie arcuit și, pentru aceasta, pe o distanță de 50 cm va fi fiert timp de 30 minute și va fi fixat apoi de un trunchi de copac, unde va sta cîteva zile. Ungem schiurile pe toată talpa cu un amestec de trei părți parafină și o parte smoală. Aceasta ușurează alunecarea. De la capătul din spate al schiului, la o distanță de 60—65 cm vom aplica pe partea de deasupra, pe o porțiune de 30 cm, unde va sta piciorul, o bucată de tablă. Aproape de vîrful bocancului, în lățimea schiului, se va face o scobitură care să aibă lățimea curelei pe care o folosim ca legătură. Această legătură va fi confecționată dintr-o curea sau chingă de cînepă cu lățimea de 3-4 cm. Cu ea se leagă vîrful bocancului. De această curea se fixează altă curea mai îngustă, care trece pe la spatele bocancului și se strînge cu o cataramă.

Bețele de schi pot fi confecționate din nuielele de alun sau de mesteacăn, cu diametrul de 2 cm și cu lungimea pînă la subțioara sportivului. La capătul de jos se fixează un cui și o armătură de tablă. Rondeaua este un cerc de nuia, cu împletitură de ziele.

Mult mai ușor de construit este o săniuță. Trebuie să avem o grijă deosebită doar pentru orecta confecționare a tălpicilor, de care depinde viteza săniuței. Tălpicile nu trebuie să fie prea lungi, ca să nu îngreuneze ocolirile. Dimensiunile cele mai indicate sînt: lungimea de 80 cm, socotind de la începerea curburii din față, iar grosimea de aproximativ 20 cm. Cu cît tălpicile sînt la o distanță mai mare una de alta, cu atît este mai mică posibilitatea răsturnării. Cea mai indicată distanță: 40 cm. Scaunul săniuței nu trebuie să fie mai înalt de 25-28 cm.

Patinele pot fi făcute dintr-o bucată de lemn de stejar sau fag, cu o parte mai lată, pe care se fixează bocancul. Partea de jos va fi mai îngustă. Lemnul va fi despicat în lungime și se va fixa înăuntru o șină de fier, lată de cca 4-5 cm și groasă de 3-4 mm. Porțiunea de fier nu va trebui să lasă din cadrul de lemn cu mai mult de 5-6 mm. Șina de fier va fi prinsă între cele două bucăți de lemn cu 2-3 șuruburi. Pentru a putea fi legată de bocanc, patina astfel confecționată trebuie să aibă în corpul ei, aproape de vîrf și toc, găuri făcute cu burghiul, pe unde se va introduce o bucată de sfoară sau curea.

MARIN ZORESCU

Mărturii despre învățămîntul nostru

Republica Populară Romînă a fost vizitată de nenumărați oaspeți de peste hotare. Mulți dintre ei și-au exprimat admirația față de marile realizări din patria noastră. Ei au remarcat, alături de avîntul pe care l-au luat economia, cultura și știința, dezvoltarea școlii romînești.

Spicuim din declarațiile făcute de oaspeți cîteva aprecieri asupra învățămîntului nostru:

Două aspecte m-au impresionat puternic: dorința fierbinte de pace și avîntul operei de educație și cultură din Republica Populară Romînă. Educația poporului este aici un obiectiv principal al politicii de stat. In Romînia nu există în opera de educație acele privilegii pentru anumite păturii ale populației care există în țările capitaliste. Școlile, toate înfăptuirile pe linie culturală, muzee, teatre, case de creație, librării, edituri, parcuri de distracție, de odihnă sînt aici în serviciul poporului.

Prof. GENNV FERREIRA
Brazilia

După cum știe toată lumea, în America, negrii, mexicanii, evreii, asiaticii și indienii suferă de pe urma segregației și discriminărilor în numeroase domenii și îndeosebi în școlile și universitățile țării noastre. Ei nu se bucură de egalitate în ce privește posibilitățile de a studia.

Am petrecut peste două ore cu profesorii și studenții noului Institut medico-farmaceutic din Tîrgu-Mureș. Cei 750 de studenți romîni, unguri, germani și evrei din acest institut urmează cursurile a 245 de membri ai corpului didactic, atît maghiari cît și romîni. Am vorbit cu membrii corpului didactic și cu studenții pe care i-am întîlnit la întîmplare. Ei ar face cinste oricărei instituții de învățămînt superior din America. Pot afirma că scopul guvernului este acela de a asigura un învățămînt deplin, liber, pe bază de egalitate.

HOLLAND ROBERTS
membru al Biroului Consiliului Mondial al Păcii, președinte al Institutului Americano-Rus din S.U.A.

M-am bucurat de venirea mea în Romînia pentru a cunoaște marile realizări ce s-au înfăptuit, progresele industriei și agriculturii dumneavoastră. Faptul că ați lichidat într-un timp atît de scurt analfabetismul, că vă dezvoltați tineretul în toate direcțiile culturii generale și tehnice — precum am putut constata vizitînd anumite instituții ca școala nr. 10 sau complexul școlar al uzinei „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, sau casele dv. de cultură care vă dau posibilitatea să răspîndiți cultura pe o scară largă — m-au convins că ceea ce știam din auzite corespunde cu realitatea.

ADOLF ESPIARO
membru în Consiliul Francez al Păcii

Institutul de cercetări agricole și Institutul agronomic m-au surprins prin organizarea lor tehnică și modernă și prin interesul evident cu care se lucrează pentru îmbunătățirea tehnicii agricole. Școala națională de agricultură mexicană, care corespunde cu ceea ce este aici Institutul Agronomic, are, ca și acesta, peste 100 de ani de existență, dar școala noastră din Mexic nu a reușit încă să iasă din tradiția învățămîntului enciclopedic și nu are ca Institutul din această țară, elementele și organizarea necesară pentru a forma adevărați specialiști în diferite ramuri ale agriculturii. In acest sens, repet, m-a surprins cît de modern este Institutul agronomic și plec cu hotărîrea de a obține ca unul sau doi studenți mexicani să vină să-și facă studiile aici.

Prof. MESA MANUEL ANDRACA
președintele Institutului de cercetări agronomice din Mexic

Seminar internațional cu privire la construcțiile de şco

Intre 1 și 10 decembrie a.c. a avut loc la Praga primul seminar internațional cu privire la problemele construcțiilor de școli. La seminar au participat reprezentanți din țările socialiste din Europa, în frunte cu Uniunea Sovietică, și, în calitate de observatori, reprezentanți din Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană și Republica Democrată Vietnam.

In cadrul seminarului participanții au făcut un larg schimb de păreri în ceea ce privește construcțiile școlare și au luat cunoștință de realizările obținute în acest domeniu.

Delegația țării noastre a prezentat la seminar referatul „Cu privire la cerințele igienei, psihologiei, pedagogiei și tehnicii în construcțiile școlare", susținut de prof. univ. Anghel Manolache, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii. Referatul a arătat situația grea moștenită de la regimul burghezo-moșieresc în ceea ce privește clădirile școlare și a subliniat marele avînt pe care l-a luat în anii regimului democrat-popular construcția de școli în R.P.R. S-a subliniat de asemenea faptul că în anii puterii populare spațiul de școlarizare a crescut considerabil și s-a îmbunătățit din punct de vedere calitativ. An de an s-au construit noi școli și săli de clasă. Numai în ultimii doi ani s-au construit circa 3.500 săli de clasă, iar în 1960 vor fi construite alte aproape 3.000 săli de clasă.

Referatul s-a ocupat apoi pe larg de noile proiecte-tip de școli cu 4, 8, 16 și 24 de clase pentru mediul urban și rural care au fost elaborate de către Ministerul Învățămîntului și Culturii și a arătat care sînt principiile care au stat la baza proiectării și executării construcțiilor școlare în R.P.R.

Experiența țării noastre în domeniul construcțiilor de școli și problemele ridicate de referat au stat în atenția participanților la seminar și au constituit obiectul multor discuții care au avut loc în ședințele plenare și în ședințele secțiilor de specialitate. Participanții la seminar au reținut în special faptul că în proiectarea și construirea localurilor de școli din țara noastră se ține seama în primul rînd de organizarea, dezvoltarea și sarcinile actuale ale învățămîntului, precum și de profilul tipului de școală care va funcționa în local. Astfel, noile construcții școlare sînt înzestrate cu ateliere, laboratoare, cabinete, colțuri experimentale, colțuri ale naturii vii, săli de sport etc., care să permită desfășurarea în bune condițiuni a procesului instructiv-educativ. Problema aceasta a stîrnit un viu interes și a intrat în recomandările seminarului ca una din problemele ce trebuie să preocupe pe toți proiectanții.

Și în alte recomandări adoptate în unanimitate de către participanții la seminar au fost reluate propuneri făcute de delegația țării noastre. Așa, de pildă, recomandările adoptate în problemele de suprafață și volum pe cap de elev sînt cele existente deja în proiectele tip care se construiesc în R.P.R.: Inălțimea sălii de clasă (de minimum 3,30 m.), amplasamentul școlii (în centrul cartierelor de locuit, în afara arterelor principale de circulație cu cel puțin 20 m., precum și în afara zonelor nocive), capacitatea maximă de școală (să nu treacă peste 24 de săli de clasă) și altele corespund în cea mai mare măsură și cu prevederile existente în normativele Uniunii Sovietice, R. Cehoslovace și ale altor țări și ele au fost adoptate ca principii de bază în recomandările seminarului.

Din discuțiile purtate a reieșit că, în afară de problemele pedagogice, tehnice și igienice, un factor important de care trebuie să se țină seamă în construcțiile școlare în această perioadă — cînd generalizarea învățămîntului cere un număr masiv de construcții școlare — este eficacitatea economică a investițiilor. Reducerea prețului de cost pe loc de elev trebuie să preocupe îndeaproape organele de proiectare și execuție, fără însă ca aceasta să se facă în detrimentul calității construcției și al înzestrării ei cu tot spațiul necesar bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ.

Delegația Republicii Populare Romîne a cules multe învățăminte din materialele prezentate la seminar de către delegațiile celorlalte țări, precum și din vizitele făcute în școlile nou construite în Republica Cehoslovacă. Specialiștii romîni participanți la seminar și-au îndreptat atenția îndeosebi asupra unor probleme cum sînt amplasarea vestiarelor, spațiul necesar elevilor în timpul recreațiilor, construirea sălilor de gimnastică etc.

In cadrul seminarului a fost deschisă și o expoziție în care țările participante au prezentat machete, proiecte și fotografii ale construcțiilor școlare precum și mobilier și material didactic. Standul Republicii Populare Romîne, care a prezentat ultimele proiecte de construcții școlare tip executate în 1959, banca școlară reglabilă introdusă în fabricație în acest an, macheta școlii cu 16 săli de clasă precum și unele modele de material didactic nou construit, s-a bucurat de un frumos succes. A stîrnit de asemenea un viu interes forma arhitectonică nouă și rapiditatea cu care au fost construite în București, în acest an, sc cu 24 și 16 săli de c Funcțiile noi introduse proiectele de școli — l ratoare, ateliere, cabi etc. — au fost găsite fiind de un mare folos tru legarea învățămînt de viață, de muncă. De menea, s-a apreciat că tip de bancă reglabilă bricat în țara noastră re vă problemele igienice pedagogice ridicate de ganizarea clasei și de d voltarea fizică a elevilor

Problemele discutate rezolvate în cadrul semi rului de la Praga, recom dările adoptate în unani tate de către parti panți, spiritul tovărăș care a dominat desfășura lucrărilor, ospitalitatea atenția cu care ne-au înco jurat specialiștii cehoslov — organizatorii acestui s minar — au dovedit și această cale unitatea de n zdruncinat care există în toate țările lagărului so list.

Ing. C. PEȘTIȘANU
director al Direcției tehnic de construcții și investi din M.I.C.

Pavilionul nostru la expoziția deschisă la Praga cu prilejul seminarului internațional privind construcțiile de școli.

ÎN FRANȚA

Ziua națională de luptă pentru apărarea învățămîntului laic

La 22 decembrie, în întreaga Franță a avut loc o puternică mișcare de protest în sprijinul apărării școlii laice. Ea continuă seria manifestațiilor de protest prin care cadrele didactice, studenții, elevii, părinții și toți oamenii cinstiți din Franța își exprimă îngrijorarea față de tendințele cercurilor conducătoare de a încuraja învățămîntul confesional în detrimentul celui laic.

In seara zilei de 21 decembrie, Comisia Adunării Naționale pentru problemele culturale, ale familiei și sociale a aprobat o serie de articole ale proiectului de lege guvernamental care prevede diferite măsuri ce favorizează școlile confesionale particulare.

In semn de protest, în învățămîntul public din întreaga Franță învățătorii și profesorii au întrerupt cursurile, explicînd elevilor ce înseamnă pentru Franța și pentru tineretul francez apărarea laicității împotriva dogmelor confesionale. Pretutindeni, în orașe și sate, în cartiere, în uzine și fabrici, ziua de 22 decembrie a fost o zi națională de luptă pentru apărarea laicității. La Paris, Marsilia și în alte orașe, mii de manifestanți, purtînd pancarte pe care se puteau citi lozinci în sprijinul apărării școlii laice, s-au îndreptat spre primării înmînînd organelor locale petiții de protest.

De asemenea, în semn de protest împotriva concesiilor făcute de guvern clerului, și-au dat demisia 38 din cei 50 de membrii eligibili ai Consiliului național pentru apărarea caracterului laic al învățămîntului (organizație semi-guvernamentală).

La 23 decembrie, ministrul francez al Educației Naționale, Bouloche, și-a prezentat demisia. Demisia ministrului Educației, care este membru al partidului socialist, constituie o expresie a împotrivirilor stîrnite în țară de planurile dreptei catolice.

In fața acestei situații, Consiliul de Miniștri al Franței a împuternicit pe primul ministru Debré să pună problema votului de încredere în guvern în cursul dezbaterilor din parlament pe marginea problemei învățămîntului.

★

In noaptea de 23 spre 24 decembrie, majoritatea de dreapta a Adunării Naționale Franceze a adoptat proiectul de lege în legătură cu problemele învățămîntului în școli, care prevede acordarea de ajutor financiar de către stat școlilor catolice particulare. Luînd cuvîntul în cadrul ședinței Adunării Naționale deputatul comunist Francois Billoux a condamnat cu hotărîre esența reacționară a acestui proiect de lege, declarînd că el „contravine direct și total tradițiilor democratice ale țării".

INVĂȚĂTORI, PROFESORI, EDUCATOARE!

Abonați-vă la GAZETA INVĂȚĂMINTULUI. Nici un om al școlii fără GAZETA INVĂȚĂMINTULUI!

Abonamentele se pot face la oficiile poștale, prin factorii poștali și prin difuzorii voluntari din școli și instituții.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon [illegible]. Tipărit: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.